

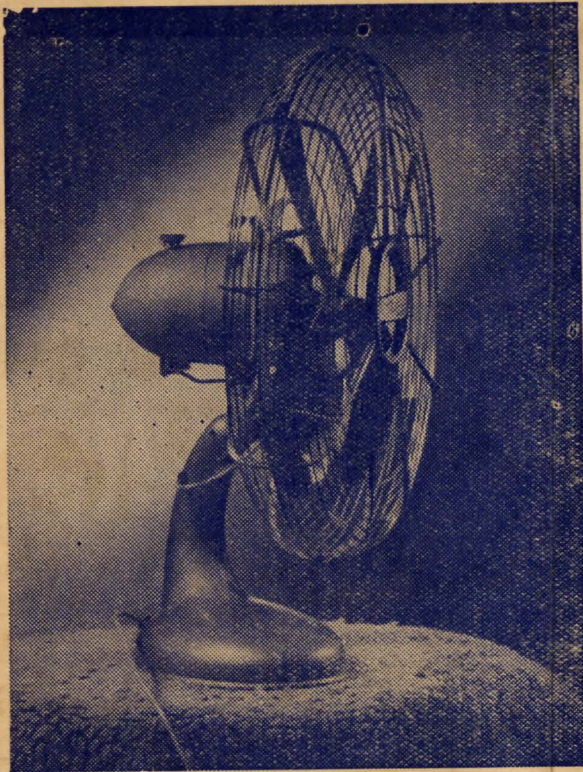

അനുൺ

ജൂലൈ
1955

4൩.

INTRODUCING

NATIONAL DELUXE FANS

- ★ Superb Design
- ★ Excellent Performance
- ★ Beautifully Streamlined

Chief Distributor for Kerala:-

THE GENERAL RADIO
AND ELECTRIC SUPPLIES,
T. B. ROAD, ERNAKULAM,

അരുണയുടെ

ഓണം വ'ശേഷാൽപ്രതി

പ്രതീക്ഷിക്കുക

അ ര ണ

ശാർഹിക മാസിക

എഡിറ്റർ മിസ്സിസ് എ. വി. കളത്തിൽ, മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ വാഗീസ് കളത്തിൽ എം. എ.

പുസ്തകം 6.

1955—ജൂലൈ

ലക്കം 5

ബാലിയിലെ ശിൽപകല

കരകൗശലത്തിൽ വിരതനാരാണ ബാലിയിലെ ജനങ്ങൾ. മിക്ക സ്ത്രീകൾക്കും നെയ്ത്തുപണിവശമാണ്. എല്ലാവരും കരകൗശലത്തിൽ ഒരുപോലെ സാമർത്ഥ്യം നേടിയവരല്ല. പ്രകൃതിയോട് ഏറ്റവും അടുത്തു ജീവിക്കുന്ന ബാലി ജനങ്ങൾക്ക് ആഡംബരഭൂമങ്ങൾ കറവായതിനാൽ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ജോലികൾ നിർവഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടു കരകൗശലവിദ്യയെങ്കിലും പഠിക്കാൻ ഓരോരുത്തർക്കും അവസരം ലഭിക്കും.

ഒരു സഞ്ചാരിയുടെ ഭൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ആകർഷകമായി തോന്നുന്നതു തടിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള കൊത്തുപണികളാണ്. നർത്തകികളുടെ പൂർവകായം, നഗ്ന വനിതകൾ, അർദ്ധനഗ്നകളായ പെൺകുട്ടികൾ കളിക്കുന്ന രംഗം, ബാലിയിലെ പൗരാണികകഥാപാത്രങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം തടികൊണ്ടുള്ള സുന്ദരങ്ങളായ രൂപശില്പങ്ങൾ

ഉായി വിദൂരപൗരസ്ത്യദേശത്തെ വിപണികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ രൂപശില്പങ്ങൾ കൈ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പര്യാപ്തവിധത്തിൽ അത്ര മേന്മയുള്ളതാണ്. അഭിമുഖങ്ങളിൽ ദേവകുളുക്കെയും ദേവന്മാരുടെയും മരപ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നതുകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രതിമകൾ സ്വർണ്ണത്തിലും ഭംഗിയുള്ള വർണ്ണങ്ങളിലും പുതുക്കപതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ തടികൊണ്ടുള്ള ശില്പങ്ങൾ സഞ്ചാരികളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവുകൾ മെന്തെ കണ്ടപ്പോൾ ഈ ശിൽപവിദ്യ ഒരു വലിയ കടലിൽ വ്യവസായമായി ഉയർന്നു.

കളിമൺ വ്യവസായം

മരപ്പണിപോലെ കളിമൺവിദ്യ വികസിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പാത്രങ്ങളുണ്ടാക്കാറുണ്ടു

കിലും ഒരു ശില്പവിദ്യ എന്ന നിലയിൽ അതു പ്രശംസാർഹമല്ല. ഏറ്റവും പ്രകൃതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് കളിമൺ പാത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്.

നെയ്ത്തിന്റെ മേന്മ

ബാലിയിലെ നെയ്ത്തിന്റെ മേന്മ വിശ്വപ്രസിദ്ധമാണ്. വിവിധങ്ങളായ നിറങ്ങൾ ഓരോന്നിലും കയറ്റിയ ശേഷം അവയുപയോഗിച്ചു നെയ്യുന്ന രീതിയനുസരിച്ച് ഓരോ ഡിസൈൻ ആവമെടുക്കുകയാണ്.

മുഖവിതരം

ഒരു ബാലി വനിത കളിമണ്ണുകൊണ്ടു പാത്രമുണ്ടാക്കുന്ന രംഗമാണ് അരുണയുടെ ഈ ലക്കത്തിലെ മുഖവിതരം.

അവർക്കു പാടണം, പാടിയേ കഴിയൂ.

കാശ്മീരാണ്!—ഒരു ഗാനകോകിലം

(വരഗീസ് കളത്തിൽ എം. എ.)

അവർ പാടുകയായിരുന്നു. കാശ്മീർ അതുകേട്ടു പുളകം പുണ്ടു. സുണി—അതാണവളുടെ പേരു്. അവളുടെ ഗാനമാധുരി ഭർത്താവായ റഹ്മായുടെ കർണ്ണപടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല. അവൻ ഒരു കർഷകനാണ്; ബലിഷ്ഠനായ

നാണ്; അത്താഴം കഴിഞ്ഞാലുടൻ അവൻ നിദ്രയിൽ നിമഗ്നനാകും. അവൻ അവളുടെ പാട്ടുകേട്ടില്ല. അവളുടെ ഹൃദയം വിങ്ങിപ്പൊട്ടുകയാണ്. അവർക്കു പാടണം; പാടിയേ കഴിയൂ. കാശ്മീരഭൂമി അവളുടെ ഭാവനയിൽ

നടന്നു ചെന്നുകയാണ്. മഞ്ഞണിഞ്ഞ മലകൾ അവർക്കു നേത്രോത്സവമരുളും. ആ വെള്ളമലകളിൽനിന്നു മഞ്ഞിൻ കട്ടകൾ ഉരുകിവരുന്ന മഞ്ജുളനിർദ്ധരിക്കളുടെ കളകളു ശബ്ദം അവളുടെ കർണ്ണങ്ങളെ ധന്യമാക്കും. കന്നുകാലികളുടെ കരച്ചിൽ കേദാരങ്ങളിൽ മാറ്റൊലികൊള്ളുന്നു. അട്ടിൻകൂട്ടങ്ങൾ മലഞ്ചരിവുകളിൽ വർണ്ണഭംഗി ചമയ്ക്കുന്നു. കൊടുമുടികളിലേക്കുള്ള വഴിത്താരയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും അങ്ങിങ്ങായി പച്ചപ്പട്ടു വിരിക്കുന്ന നെല്ലിൻ വയലുകൾ, കാരും തണുപ്പും വകവക്കാതെ പച്ചുതനിരകളിൽ തലയെടുത്തുനിൽക്കുന്ന ദേവദാരുക്കൾ, മനോഹരതനിൽ ഉലഞ്ഞാടുന്ന ലോലലോലങ്ങളായ വല്ലരികൾ. ആരാഞ്ഞാൽക്കു രോമാഞ്ചം ചാർന്നു പുഷ്പങ്ങൾ, പുഷ്പബാണനാ വിദ്യയങ്ങളായ ഹൃദയങ്ങൾ, പ്രേമനിർഭരങ്ങളായ സൗന്ദര്യധാമങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം കാശ്മീരഭൂമിയെ നന്ദനോദാനത്തേക്കാൾ മനോഹരമാക്കി. എവിടെയും സൗന്ദര്യം! സുണിയുടെ മാതൃഭൂമി സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരു പശ്ചാത്താണ്. ഗാനമാധുരി അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുകവിയുന്നു. അവളുടെ കണ്ണത്തിൽ നിന്നു് അനർഗ്ഗതയായി അതു പ്രവഹിച്ചു. അതാകു തടയാൻ സാധിക്കും! കല്പം മണ്ണുകൊ

വിഷയവിവരം

1. ബലിയിലെ ശില്പകല
2. കാശ്മീരാണ്!—ഒരു ഗാനകോകിലം
—വരഗീസ് കളത്തിൽ എം. എ.
3. മഞ്ഞിന്റെ കണ്ണു്—മാടശേരി
4. സമർഖണ്ഡിലെ ശവകുടീരം
5. അടുക്കളയിൽ
6. നേട്ടങ്ങൾ(ചെറുകഥ)—കെ. ഭാസ്കരൻ പിള്ള
7. ഒരു രാജഭൃഷ്ടയുടെ കണ്ണു്
8. തുല്യാവകാശത്തിനുവേണ്ടി സ്ത്രീകൾ
പുകവലിക്കണമെന്നില്ല—സുരേശ്വരമാഭായി
—കെ. ദേവകി എം.ജെ. ബി.റവി.
9. കടുംബ സമ്പദ്ഘടനാങ്ങൾ
10. 1001 രാവുകൾ—തയ്യൽക്കാരന്റെ കഥ(തുടർച്ച)
11. വാഴനാരിൽ നിന്നു പട്ടുതണിത്തരങ്ങൾ
—എം. ജെ. നായർ, വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു്
12. മാമ്പഴം
13. ഹാസ്യം നമ്പൂതിരിമാരുടെ സംഭാവന
—കിളിമാനൂർ വിശ്വംഭരൻ ബി.എ
14. ഗർഭിണി
15. രൂപവും ഭാവവും(കവിത)—പാലനംകോട്ടുപ്രഭാകരൻ

മുഖചിത്രം—ഒരു ബാലിവനിത

കൊണ്ടു മനഞ്ഞ കൊച്ചു കുടിലിന്റെ ചെറിയ ജാലകത്തിൽ കൂടി നിരാശയുടെ നിശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ഗാനശകലങ്ങൾ കാശ്മീരിലെവിടെയും ചിറകടിച്ചു പറന്നു നടന്നു. പക്ഷെ, അവൻ അതുകേൾക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും അവർ പാടി. ആർക്കു കേൾക്കാനാണു്? സന്ദർശനത്തിന്റെ അവർ കെട്ടഴിച്ചു വിടുകയാണ്. മാധ്യമമുള്ള വേദനകൾ അവളുടെ മൂലങ്ങളായ മുണ്ടുകളിൽ നിന്നു ഗാനരൂപത്തിൽ അടർന്നു വീഴുന്നു. എന്തിനാണ് അവർ ഇങ്ങനെ പാടുന്നത്? അവർ യുക്തിവാദത്തിനു നിൽക്കുന്നില്ല. രമണീയമായി അനർഗ്ഗമായി കവിത പ്രവഹിക്കുകയാണ്.

മറ്റു പല ക്നകകളുടേയും വിവാഹമെന്നതുപോലെ സൂണ്യയുടെ വിവാഹവും അവളറിയാതെയാണു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു്. അവർക്കു അവളുടെ വരണപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ പറയാനവസരം ലഭിച്ചില്ല. അവളെ പേണമോ പേണ്ടയോ എന്നു പറയാൻ അവളുടെ ഭർത്താവായ റഹ്മാനുണ്ണി അവസരം അനുവദിച്ചില്ല. സൂണ്യയുടെയും റഹ്മാനെന്റെയും ബാല്യമാർ കൂടി കലാണം നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ് രണ്ടു കൂട്ടരും—മണ്ണിനെ പൊന്നാക്കുന്ന കർഷകകുടുംബങ്ങൾ. തന്റെ മകനെ ഒരു കർഷകകുമാരിയെത്തന്നെ ഭാര്യയായി കിട്ടിയതിൽ റഹ്മാനയുടെ ബാല്യ സന്തോഷിച്ചു. പേരൊന്നും കേൾപ്പിക്കാതെയു വന്നു തഴച്ചുപരന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പെണ്ണിനെ പറഞ്ഞയച്ചതിൽ സൂണ്യയുടെ ബാല്യ അബ്ദ്ധമുള്ള റാമുണ്ണർ ആശ്വാസത്തിന്റെ നെടുവീർപ്പിട്ടു. പക്ഷെ, എല്ലാവരുടേയും ആകാശക്കോട്ടകൾ തകർന്നുവീണു.

ലോഡ് പോരാ ഗ്രാമത്തിലാണു് റഹ്മാന താമസിച്ചിരുന്നതു്. അവിടെ സൂണ്യയുടെ ജീവിതം ഭൂരിതസ്സനുഷ്ഠനമായിട്ടാണു് പരിണമിച്ചതു്. റഹ്മാന മണ്ണിന്റെ മകനായിരുന്നു—രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരം വരെ വിയർപ്പുതുളി ചിന്തിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു കർഷകൻ. കൃഷിയല്ലാതെ ഒന്നിലും അവൻ തല്പരനല്ലായിരുന്നു. നല്ല ആരോഗ്യം, അദ്ധ്വാനശീലം, നല്ല സ്വഭാവം. പക്ഷെ, സൂണ്യയുടെ പാട്ടുകൾ അവൻ ഒരു കർണ്ണശല്യമായിരുന്നു. റഹ്മാനയുടെ ബാല്യം അതു് അസഹ്യമായി. പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലും അറബിഭാഷയിലും ഉള്ള പൂസുകങ്ങൾ സദാസമയവും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂണ്യയോടു് അവർക്കു് പെറ്റുപ്പുതാനി. അവർ വയലിൽ പണിയെടുക്കുന്നില്ല. അവർ എഴുതുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ വയലിലെ വിളവു വർദ്ധിക്കുമോ? അവളുടെ നെടുവീർപ്പു നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഗാനങ്ങളുടെ അമൃലത ഭന്തു കടുംബത്തിന്നു മനസ്സിലായില്ല. ഭർത്താവും ഭർത്താവിന്റെ ബാല്യം അമ്മയും അവളെ മനസ്സാശപിച്ചു. ഒരു വർഷം ഇഴഞ്ഞുപോയി. സൂണ്യയുടെ ഗാനങ്ങൾ അവളുടെ കണ്ണത്തിൽനിന്നു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതാക്കും തടയാൻ സാധിച്ചില്ല. അവളുടെ ഗാനങ്ങളിൽ വിഷാദമായ കലർന്നിരുന്നു. ഗ്രാമീണജനത ഈ ഗാനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു നടന്നു. സൂണ്യയുടെ ഗാനങ്ങളുടെ പ്രശസ്തി ഗ്രാമത്തിന്റെ സീമകളെ അതിലും ഛിിച്ചു ശ്രീനഗരിലും എത്തിച്ചേർന്നു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ ഭിത്തികളിലും ആ ഗാനങ്ങൾ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു.

സൂണ്യയുടെ ഹൃദയം കഠിനമായി

യി നിറഞ്ഞു കടന്നു. ഭാവിയേപ്പറ്റി അവർ ഉൽക്കണ്ഠകലയായി. അടുത്തുള്ള പാമ്പൂർ പട്ടണത്തിൽ ഒരു തപസ്വിയായ ഫക്കീർ താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവളുടെ ഭാവിയേപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുമെന്നും ഒരു കൂട്ടുകാരി സൂണ്യയെ അറിയിച്ചു. ബാല്യമന്യുട് എന്നായിരുന്നു ഫക്കീറിന്റെ പേര്.

പാമ്പൂരിലെ പഴയപള്ളിയിലെ പ്രാർത്ഥനാസമേജനം കാണുവാനെന്നുള്ള വ്യാജേന ആ ഫക്കീറിന്റെ സമീപത്തേക്കു സൂണ്യ പുറപ്പെട്ടു. അവളെ കണ്ട മാത്രയിൽ ഫക്കീർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “നിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ പാട്ടു ഞാനെന്നു കേൾക്കട്ടെ” തനിക്കു് ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഫക്കീർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ വിസ്മയസ്മയമായി. അവർക്കു പാട്ടു പാടാനറിയാമെന്നു ഫക്കീർ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു! അവർ അവളുടെ ഏറ്റവും പുതിയ കവിത ചൊല്ലി കേൾപ്പിച്ചു. ഫക്കീർ സന്തുഷ്ടനായി പറഞ്ഞു.—“സൂണ്യ, ഭാവിയോടുകൂടിയ—ഒരു മഹത്തായ ഭാവിയോടുകൂടിയ—ഒരു കവത്രിയാണു നീ. കർഷകകുമാരി, ആശ്വസിപ്പിക്കുക. നിന്റെ ഭൂരിതങ്ങൾ താമസിയാതെ അവസാനിക്കും. ഇന്നു മുതൽ നീ ഹബ്ബാഖാതുണ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടും.”

പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി ഓരോ നിമിഷവും അവർ തള്ളിവിട്ടു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് അവർ വയലിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പാട്ടുപാടുകയായിരുന്നു. വിദൂരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയ ആശ്വരൂഢനായ ഒരു യുവാവു് ഈ ഗാനമാധ്യമത്താൽ ആകൃഷ്ടനായി അവളുടെ അടുക്കൽവന്നു. യുവാവു് നായാട്ടുവേഷമാണു് ധരിച്ചിരുന്നതു്.

ഹബ്ബാ ചാതുൺ ചുറ്റുവാടും നോക്കി. മറ്റാരും അവിടെയെങ്ങും ഇല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ ചില അപേക്ഷകൾ കൈമാറി. അവർ ആരാണെന്നു അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞു. അതിന് അവർ കവിതയിലാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. കവിതയുടെ അവസാനത്തെ വരിയിൽ ഹബ്ബാ ചാതുൺ എന്ന വാക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ യുവാവിന് ആളെ മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:— “ഹബ്ബാ ചാതുൺ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഗാനങ്ങളുമായി എന്റെ പേർഷ്യൻഗാനങ്ങളെയും കാഷ്മീരി ഗാനങ്ങളെയും ഞാൻ താരതമ്യപ്പെടുത്താറുണ്ട്. നമ്മുടെ കവിതകളിൽ പലതിനും സാമ്യമുണ്ട്.”

ഹബ്ബാ ചാതുൺ:—“അല്ല യോ, നഗരകവി, അങ്ങു ആരാണെന്നു പറയുമോ?”

അവളെ അടിമുരൽ മുടിവരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് യുവാവ് ഇങ്ങനെ മറുപടിനൽകി:—“നിനക്ക് വിധേയനായ രാജകുമാരൻ യൂസഫ് ഷാ മാഖ്.”

അവർ അതുതത്തോടെ രാജകുമാരനെ വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി. അവർക്ക് അപ്പോൾ പതിനെട്ടുവയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവളെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു.

രാജകുമാരൻ:—നീ വിവാഹിതയാണെന്നു തോന്നുന്നുനില്ലല്ലോ. നിന്റെ വിവാഹത്തിൽ പിശകു പറയിച്ചോയി. നീയൊരു കടിലിൽ കഴിയേണ്ടവളല്ല, കൊട്ടാരത്തെ അലങ്കരിക്കേണ്ടവളാണ്.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളിൽ അവളുടെ കൈകൾ അമർന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ദുഷ്ടിയുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടർ

ന്നു.—“ഞാൻ നായാട്ടിന് ഇറങ്ങിത്തരിച്ചതാണ്. ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യവശാൽ, ഞാൻ ഇത്രയും നാൾ അന്വേഷിച്ചു നടന്ന ഹൃദയം എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആദ്യത്തെ ഭാര്യ മരിച്ചുപോയി. പ്രിയപ്പെട്ട ഹബ്ബാ ചാതുൺ, നീ എന്തേറ്റതായിരിക്കുമോ?”

കാഷ്മീരിന്റെ കിരീടാവകാശിയാണ് ആ ഗ്രാമീണയുടെ മുമ്പിൽ ഈ അഭ്യർത്ഥന സമർപ്പിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ അകമ്പടി സേവിക്കുന്ന പട്ടാളം കറെ അകലയായി കാത്തു നിൽപ്പുണ്ട്. അവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ആഗ്രഹമുള്ളതായി എന്തെങ്കിലും ഒരു സൂചന കിട്ടിയാൽ, പട്ടാളക്കാർ അവളെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കും. പക്ഷെ, അങ്ങനെ ഒരു പെണ്ണിനെ പ്രേമിക്കണമെന്നു രാജകുമാരൻ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം മറുപടി കിട്ടുവാൻ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കാത്തുനിന്നു. ലജ്ജാസമ്മിശ്രമായ മന്ദസ്മിതത്തിൽ കൂടിയാണ് അവർ മറുപടി നൽകിയത്. അവളുടെ വലത്തുകൈ തന്റെ അധരങ്ങളിൽ ചേർത്ത് അദ്ദേഹം ഗാഢമായി ചുംബിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷനായി. കുറെക്കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ഗ്രാമത്തിൽ രാജകുമാരൻ ഓടുകാരനായിത്തീർന്നു. അത് ഒരു അസാധാരണസംഭവമായിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾ ഇളകിവശായി. ഗ്രാമത്തിലെ മൂപ്പന്മാരെ രാജകുമാരൻ വിളിച്ചു കൂട്ടി. സദസ്സിലേക്ക് റഫ്മാനയെയും അവന്റെ ബാപ്പായേയും വരുത്തി. റഫ്മാനിൽ നിന്നു ഹബ്ബാചാതുൺ വിവാഹമോചനം നേടുന്നതിൽ അവർക്കു വിരോധമുണ്ടോയെന്നു ഭൂതന്മാർ അന്വേഷിച്ചു. പല്ലവിധത്തിലും അവളെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഒഴിച്ചുകിട്ടിയാൽ

ഉപകാരമായിരുന്നെന്നാണ് റഫ്മാനയുടെ ബാപ്പ മറുപടി പറഞ്ഞത്. കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു.

ഗ്രീനഗറിലെ ബാഗിള—യൂസഫ് എന്ന ആരാമത്തിന്റെ മലയാളത്തിലുള്ള കൊട്ടാരത്തിലേക്കു ഹബ്ബാചാതുൺ ആനയിക്കപ്പെട്ടു. യൂസഫിന്റെ അച്ഛൻ ചരമം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ യൂസഫും ഹബ്ബാ ചാതുൺ അവിടെ താമസിച്ചു.

11

ഹബ്ബാചാതുണിന്റെ കഥ അവളുടെ അവസാനിച്ചില്ല. 1579-ൽ രാജാവു ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ യൂസഫ് രാജകുമാരൻ സിംഹാസനാരൂഢനായി. കാഷ്മീരികൾ ഹർഷാഘോഷം മുഴക്കി. ഒരു കർഷകന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഹബ്ബാ ചാതുൺ രാജ്ഞിപദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

അവസരം കിട്ടുമ്പോഴേക്കു ഹബ്ബായും യൂസഫും കാഷ്മീരിന്റെ ഏറ്റവും ചേതോഹരങ്ങളായ പദ്മതനിരകളിലും രാത്രി വരകളിലും ഉല്ലാസയാത്ര ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ കസ്യമസഞ്ചയത്താൽ സമ്മോഹനമായ ഒരു നന്മ ഭൂപ്രദേശത്തു ഹബ്ബയുടെ കണ്ണുകൾ പതിച്ചു. അത്ര ഗ്രീമമണിയത്താൽ അനുഗ്രഹീതമായ ആ ആരാമത്തെ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർ അതിനു ഗുൽമർഗ്ഗ് (കസ്യമകേദാരം) എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഇന്നും ഗുൽമർഗ്ഗ് വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പുഷ്പഭൂമിതന്നെയാണ്.

രാജവ്യാപകമായ അസ്വസ്ഥതകളും വിദേശീയാക്രമണങ്ങളും കവിതാമധുരമായ ആ ഭാവനാജീവിതത്തിൽ വിഷാദത്തിന്റെ കരിനിഴലുകൾ വീശി. 1585-ൽ ഷിയാസുന്നി വിഭാഗങ്ങൾ ത

മഞ്ഞൻ്റെ കുഞ്ഞു്

[ഹബ്ബ ഫാട്ടുണ് എന്ന കാശ്മീര റാണി ഒരു വേരു കേട്ടുകവിയിരൂിയായിരുന്നു. ഈ മഹതിയുടെ ജീവചരിത്രം രണ്ടാംവേജിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ കവയിരൂിയുടെ നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ ഇന്നും കാശ്മീരത്തുകാർ പാടിരസിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വന്തംജീവചരിത്രമടങ്ങി യ ഈ കൃതിഅവരുടെ നീണ്ട കവിതകളിൽ ഒന്നാണ്]

വിവർത്തകൻ മാടശ്ശേരി

I

1 ഇന്ന് എന്നെ 'പുഞ്ചിരി കൊണ്ടു മമച്ചുവളാണ്' എന്നാലും പറയുകയില്ല. എൻ്റെ നേത്രങ്ങൾ താരങ്ങളുമല്ല. ഗാനകഞ്ചകം എൻ്റെ ഇടിഞ്ഞ തോളുകളിൽനിന്ന് താഴേക്കു് പീണകഴിഞ്ഞു. എൻ്റെ നട്ടെല്ലു് ഇന്ന് അനന്ദവാഹിനിയും അല്ലാതായി.

2 കൈനോട്ടക്കാരും ജോത്സ്യന്മാരും വെറും പിത്തലാട്ടക്കാരാ

ണ്. പൊന്നും പൊടിയും ഇട്ടു വിളക്കിയതാണ് അവരുടെ കണ്ണനാളങ്ങൾ. മൂടൽത്തൂട്ടു് വിണ്ടു കീറിച്ചു എൻ്റെ കൈപ്പടം അവർ ഏറെനേരം പരിശോധിച്ചു. മണ്ണിനെ സംബന്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉള്ളങ്കാലും അവർ പരിശോധിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞ ആകാശവും അവർ നോക്കി നിന്നു. ഒടുവിൽ ശ്ലേഹമാകുന്ന ഹിമവാഹിനി എന്നെ തഴുകും എന്ന് അവർ

ദീർഘദർശനം ചെയ്തു.

3 ഇന്ന് ഇല ചൊഴിയും കാലമാണ്. ക്ഷീണിച്ചു വലഞ്ഞ ഈ നാട്ടിലെ ചിതൽ പുററുവോലും ഉണങ്ങി പൊട്ടി തുടങ്ങി. പല്ലുകൾ എല്ലാം ഉണങ്ങി കരിഞ്ഞു് നിറം മാറി. വെള്ളിവോലെ വിളങ്ങിയ ഉറവുകൾ ചെളി കഴഞ്ഞു് കിടപ്പായി.

4 ഇല്ല ഞാൻ ജീവിച്ചിപ്പു. ഐശ്വര്യത്തിൻ്റെ ലാവണ്യം

മ്മിൽ ഭയങ്കരമായ സംഘട്ടനങ്ങളുണ്ടായി. ശ്രീനഗർ, ബാരമുള്ള, സോപോർ ഇസാമബാദ് എന്നീ പ്രമുഖങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഗുരുതരമായി. അന്ന് മുഗൾ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അക്ബർ ഈ അവസരത്തിൽ കാഷ്മീർ പിടിച്ചടക്കാൻ അമ്പതിനായിരം പേരടങ്ങിയ ഒരു പട്ടാളത്തെ നിയോഗിച്ചു. അവർ കാഷ്മീർ പിടിച്ചടക്കിയില്ലെങ്കിലും യൂസഫിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. ആ സമയത്തു് യൂസഫിൻ്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാര്യയിലുണ്ടായ പുത്രൻ യാക്രബ് ഷാ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു് കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ള ഒരു

പട്ടാളത്തെ ഭഗവൻ ദാസിൻ്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുഗൾ ചക്രവർത്തി വീണ്ടും അയച്ചു. യാക്രബ് ഷാ തൻ്റെ അമ്മയുടെ വട്ടിലേക്കു് കിഷ്കിന്ദാവിലേക്കു് -പലായനം ചെയ്തു. കാഷ്മീർ അക്ബർ ചക്രവർത്തിയുടെ പട്ടാളഭരണത്തിൻ കീഴിൽ കിടന്നു വിട്ടു. വിരഹഭുഖം അവളുടെ കവിതയ്ക്കുള്ള വിഷാദാത്മകരചത്തിനു മാറു കൂട്ടി. ആ കവിതാമാധുരിയിൽ അമർഷത്തിൻ്റെ തീർപ്പാതികൾ അവൾ വാരി വിതറിയിരുന്നു.

"അവൻ എൻ്റെ സവിധംപൂക്കുന്നതെന്നാണ്? വത്ര, ഇപ്പോഴും എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൻ്റെ അ

ഭിലാഷമേ നോക്കൂ, ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിന്നെ കൂടാതെ എങ്ങനെ ഞാൻ ജീവിക്കും. പ്രേമമേ, നിൻ്റെ അഭാവം ഞാൻ എങ്ങനെ സഹിക്കും?"

ഇങ്ങനെ വോകുന്നു വിഷാദം നിറഞ്ഞ അവളുടെ കവിത. ലാഹോറിലെ കാരാഗൃഹത്തിൽ യൂസഫ് രണ്ടു വർഷം കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നീടു് അദ്ദേഹം വിദ്യുരമായ ബംഗാളിലേക്കു ഹബാബാതുണിൻ്റെ സവിധത്തിൽനിന്ന് അനേകശതം നാഴിക ദൂരത്തേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. ഭുഖാതിരേകംനിമിത്തം അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചു മരിച്ചു.

ഞാൻ അസ്വദിച്ചില്ല. സംസ്കാരത്തിന്റെ മധ്യം ഞാൻ എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. മധ്യമേഘ കനികൾ ഞാൻ രചിച്ചറിഞ്ഞില്ല. 'ചെന്നാറിലകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അപ്പമാണ ഞാൻ തിന്നത്'. ആശ്വാസിപ്പിച്ചത് കത്തിയെരിയുന്ന കനലൊളിയും. ഈ ചുട്ട് എനിക്ക് കാലന്റെ കണ്ണിന്റെ ജ്വാലകളായിട്ടാണ് തോന്നിയത്.

5 ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. ചുട്ടേറിയ ചുംബനത്തിനു വേണ്ടി എന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചൂളിച്ചോയി. ആയിരം കിനാവുകൾ വിരിയുന്ന പൂങ്കുവ്വ പൊടിക്കാൻ പുരം കാക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ നോമ്പു നോറ്റുവാണം.

6 രോഗവും രാഗവും ചിറകടിച്ചു എന്നെ സമീപിച്ചില്ല. ഉണക്കിയ ഇലകളിൽ പടപടാശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടു വാമ്പ് ഇഴഞ്ഞു എന്നെ സമീപിച്ചില്ല. മുകുടാഭാഷയിൽ സ്നേഹ സന്ദേശവുമായി എന്റെ കാമുകൻ എന്നെ സമീപിച്ചില്ല. അരും തന്നെ, പുരുഷന്മാർ അരുംതന്നെ, എന്നെ സമീപിച്ചില്ല.

7 എന്റെ യൗവനം ധ്വമായ ഉടൽ ഇളക്കി മറിക്കാൻ ഒരു ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായില്ല. ഞാനാകുന്ന കൈത്തിരിയ വിഴുങ്ങാൻ ഒരു കാട്ടു തീയും തയ്യാറായില്ല.

8 പരുവരുത്ത മുടിയുള്ള അട്ടിടയനോ, കേഴയാടിനെ വേട്ടയാടുന്ന വനചരനോ, ചോരയും റോസാപ്പൂവും ചേർത്ത കമ്പളം നെയ്യുന്ന ചാലിയനോ, എന്നെ സമീപിച്ചില്ല. അവർക്കാരും എന്നെ അവശമില്ല.

9 മൂടൽമഞ്ഞു ഏറ്റ് വിറങ്ങലിച്ച ഒരു സഞ്ചാരിയും എന്നെ സമീപിച്ചില്ല. ആ ഏകാകിയ്ക്കും മൂടൽ സാഹചര്യം സന്തോഷ

പ്രദമായി തോന്നിയില്ല. എന്റെ ചുട്ടേറിയ ചുണ്ടുകൾ നൽകുന്ന സ്വാഗതം അയാൾക്കും സ്വീകാര്യമല്ലേപോലും!

10 പുൽതറയാകുന്ന പുതുകാറിൽ പെൺമാൻ ഉറങ്ങി. ആൺമാൻ ആഭിജാത്യത്തോടെ കൊമ്പുയർത്തി, ചന്ദ്രനെ നോക്കി നിലയായി. കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു അംബരം കീറുമെന്നാണ് ആ ശ്രംഭം അഹംഭാവം. അരും ഇങ്ങോട്ടു എത്തി നോക്കിയില്ല.

11 വിദേശത്തു നടന്ന പോരിൽ മുറിവേറ്റു വലഞ്ഞ ഒരു പാപം (പട്ടാളക്കാരൻ) കാലാൽ എങ്കിലും എന്നെ സമീപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! അയാൾ കാൽക്കുഴഞ്ഞ് എന്റെ പടിക്കൽ വന്ന് വീണുകിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! അയാളുടെ അമൃതങ്ങൾ ആയിരം പ്രാവശ്യം അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ആ സുന്ദരമുഖത്തും ആയിരം വടക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും വേണ്ടില്ല. പ്രണങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ. മുട്ടു കവിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന എന്റെ രാലമുടി കൊണ്ട് തുടച്ച് വെടിപ്പാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അരും വന്നില്ല. ആ കാട്ടാരു തനിച്ച് ഒഴുകി! ഉള്ളും ഉരുകി.

11

1 എന്റെ മേനിമിനുത്തതും മണമുള്ളതാണ്. മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള എന്റെ ദേഹം പൂക്കളിലും പൂവാണ്. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞത് മാത്രമേ മാത്രം.

2 വരിവരിയായി വരവിട്ട്, നിരൊഴികിന്ന് സൗകര്യംകൊടുക്കുന്ന നെൽപാടമാണ ഞാൻ! സന്ധ്യാരാഗത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം ഉൾമേർന്ന ഫലഭൂയിഷ്ടമായ പ്രദേശം. കൊടുങ്കാറ്റും പേമാരിയുമേറ്റു വിത്തു വീഴാൻ കാത്തു വാണ പാടം. പക്ഷെ വെറും ചാറ്റമഴപോലും ഉണ്ടായില്ല.

3 ഒരു കാട്ടുതറാവു ഏറെ പരപ്പേറിയ കായൽവക്കത്തു നോക്കി നിന്നു. സൂര്യൻ മുങ്ങി മരിച്ചു.

4 രാത്രിയുടെ വരവായി. കത്തുന്ന വിറകുപോലും പേക്കിനു വുകൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. അരും അണയാതിരുന്ന കൊടുംകാടിന്റെ നടുക്ക് മഞ്ഞുതുളളികളും കുടിച്ച് ആ മരം നിന്ന കാലം. ആ നാടിന്റെ സങ്കടം എല്ലാം കാട്ടുകടനലുകൾ കവന്ന് കുടിച്ച കാലം! എന്റെ കൈകൾ രണ്ടു താരങ്ങളായി. ഭ്രാന്തേറി, വഴി ചുറ്റിയ സഞ്ചാരിക്ക് ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ നേർവഴി കാട്ടി നിന്നു. ചെങ്കുന്നിൽ അംബരം ചാരിനിന്നു. എന്നിട്ടും അരും വന്നില്ല.

5 ആ രാത്രിയിൽ ഒരാൾക്കും വഴി തെറ്റാറില്ല.

6 രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിനെ ഞാൻ വെള്ളിച്ചീപ്പുകൾകൊണ്ടു ചീകി. അരും വന്നില്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നെ പകയോടുകേറിക്കി.

111

1 ഞാനും ഒരു കഥാപാത്രങ്ങളും. ചാഞ്ഞൊടിഞ്ഞ ശാഖകളാൽ നിർമ്മിതമായ മഞ്ചം. അരിലാണ് ഞാൻ കിടന്നത്. എന്റെ ദേഹത്തിൽ മൂർച്ചയേറിയ വളുന്റെ തണുപ്പുള്ള കരങ്ങൾ അഴുത്തു. മുല്ലവള്ളികൾ കഴുകി കുഴക്കിലാക്കി. എന്റെ രാലമുടി പോലും വേദനിച്ചു. കണ്ണുകളിൽ അമൃതവർഷം ഉണ്ടായി. എന്റെ അധരങ്ങൾ പൂജ്യാവർത്തങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു. എന്റെ ഉള്ളു് ഉഴഞ്ഞുലാടി. ഞാൻ കൈമെച്ചെടികളുടെ ഇടയിലായി. ചുട്ടു കൊണ്ടു് എന്റെ ദേഹം വരഞ്ഞു കീറി.

2. ചുട്ടേറിയ അരിവാൾ ഏറെ കരിയ്ക്കു് അന്നു കൊയ്തു. ആ കൊയ്ത്തുകാരന്റെ കരങ്ങൾ ഏ

സമർവണ്ടിലെ ശവകുടീരം

സമർവണ്ടിൽ നെഹ്റു പര്യടനം നടത്തിയ അവസരത്തിൽ ടാമർലെയിന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിച്ചുവെന്ന് റിപ്പോർട്ടുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. ആരാണ് ഈ ടാമർലെയിൻ? പുരാതനകാലത്ത് ഇൻഡ്യയിൽ വിജയകരമായ ആക്രമണം നടത്തിയ മുക്തനായ ടൈഗർ തന്നെയാണ് സമർവണ്ടിലെ ടാമർലെയിൻ.

മുക്തനായ ടൈഗർ
ദക്ഷിണസമർവണ്ടിൽ കെഷ്

എന്നസ്ഥലത്ത് 1336-ലാണ് ടൈഗറിന്റെ ജനനം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഒരു മംഗോൾ നാട്ടുവാഴിയായിരുന്നു. 1369-ൽ സമർവണ്ടിലെ രാജസിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായ ടൈഗർ പിന്നീട് പേർഷ്യാ, ജോർജിയ ടാറാർ സാമ്രാജ്യം എന്നിവയെല്ലാം പിടിച്ചടക്കി. അദ്ദേഹം 1398-ൽ തന്റെ പട്ടാളങ്ങളുമായി ഇൻഡ്യയിലേക്ക് ഇരമ്പിക്കയറി സിന്ധു മുതൽ ഗംഗാവരെ

യുള്ള രാജവിഭാഗങ്ങൾ കീഴടക്കി കൊള്ളനടത്തി സമർവണ്ടിലേക്കുമടങ്ങിപ്പോയി. "ഈജിപ്ഷ്യൻ ചക്രവർത്തിമാരിൽനിന്നും സിറിയയെ സ്വാധീനമാക്കുകയും തുടങ്ങിയ കീഴടക്കലും ചെയ്ത ഈ മംഗോൾരാജാവ് 1405-ൽ ഹൈന്ദവയിലേക്കുള്ള പട പുറപ്പാടിൽ യാത്രാമധ്യേ മരണം പ്രാപിച്ചു. ഈ മുക്തനായ ടൈഗറിന്റെ കബറിടത്തിൽ നെഹ്റു സന്ദർശനം നടത്തുന്നതു അ

റെ കററുകൾ കെട്ടി. എന്റെ അരക്കെട്ട്.....എല്ലാം കിനാവ്. 3. എന്നാൽ പൂഴിക്കാട്ടിൽ ആരും വിളിക്കാൻ വരില്ല. ഈ കാര്യം ഞാൻ ഓർത്തില്ല. 4. പൂഴിക്കാട്ടിൽ സിംഹിക അടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പശിയോടു അലറി തുടങ്ങി. പക്ഷെ അന്നും ആ മൃഗിക്ക് കൊറ്റിന് ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ നോക്കിനിന്നു ചിരിച്ചു. ആരും ആ വഴികടന്നു പോയില്ല. ആർക്കും അന്നും വഴി തെറ്റിയില്ല.

IV

1. അങ്ങനെ രാത്രി മുന്നോട്ടു നീന്തി നീങ്ങി. ആകാശത്തിലെ പ്രഭാപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു നീന്തി. എന്റെ തലക്കെട്ടും കറുത്ത കയവും ഭേദങ്ങൾക്ക് ആഹ്ലാദം നൽകുന്ന മഴക്കാലവും അടുത്തുകൂടി. അരയന്നങ്ങൾ പടന്നുപോയി. മറ്റൊരു ചെററപ്പലരി പൂലർന്നു. 2. കലപ്പോലും ഓർമ്മിച്ചു പോയി. താൻ ഒരു മരക്കൊമ്പായിരുന്ന കഥ! മരത്തിന്റെ

വേരുകൾ മണ്ണു തുളച്ചുകീറി കിഴക്കേയോട്ട് കഥ. അതോർത്ത തുകൊണ്ടാണ് പിന്നെയും ചേറിൽ പുതയാൻ കലപ്പക്ക് ആശ ഉണ്ടായതും.

3. മുകളായി കല്ലുകൾക്കൊപ്പം കാത്തിരുന്നാൽ ആ വൃത്തിക്കും ഭീരുവിന്റെ വീഡി അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവരും. കല്ലായിൽ നഖംകൊണ്ട് മാന്ത്രിച്ചൊളിച്ച് ചോര ചിന്തേണ്ടിവരും.

4. ഇന്നലത്തെ രാത്രിയിലെ സദ്യയുടെ എച്ചിലായ എല്ലും മുളുപട്ടികൾ ഇന്ന് ഏറെ സ്വാദോടു കൂടി കടിച്ചുവെട്ടിച്ച് ശാപ്പിടും. അവയ്ക്കും ഈ എച്ചിൽ ഒന്നാത്തരം സദ്യയായി തോന്നും. ഭക്ഷണം ഇങ്ങനെ കഴിച്ചിട്ട് പകൽ മുഴുവൻ അവർ കരച്ചുകൊണ്ട് നടക്കും.

5. കിഴവന്മാരായ കൃഷിക്കാരുടെ കണ്ണുകളും തിളങ്ങും. കാളകളുടെ കണ്ണും മിന്നും. ഞാനും തിളങ്ങി മദിച്ചുവെളുത്തു. ഒരു കാലത്ത് ഞാനും എരിയുന്ന പന്തമാ

യിരുന്നു. ഒന്ന് ആളിക്കത്തി ഒന്നു തെളിപ്പിച്ചു. ഇരുട്ടിൽ എന്റെ നിഴലും പതിഞ്ഞു. ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കം ഞാനും അന്നു ചേർത്തു.

V

1. എന്നാൽ ആരും എന്റെ ചാരത്തു വന്നില്ല. 2. പ്രഭാതത്തിന്റെ തണുപ്പിൽ വിജനമായ പാതയിൽ കറുത്ത പ്രഭാതത്തിന്റെ ശമശാസനം ദുശ്ശമായി. എന്റെ തണുത്ത കൊങ്കളെ അവിടാണു വിശ്രമിച്ചിരിക്കേണ്ടത്. ഏറെ നീവി എരിഞ്ഞ അവയുടെ ഉള്ളിലും ഇന്ന് വിറുങ്ങലിപ്പിക്കുന്ന തണുപ്പാണ്. ഏറെ കനലെരിഞ്ഞ അടുപ്പം ഒരു കാലത്ത് തണുത്തു വിറുങ്ങലിച്ചു പോകും. ആരും എത്തിനോക്കാനില്ലെങ്കിൽ!

ഘനീഭവിച്ച സൂഷ്മപ്പി എന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ചുംബിച്ചു. എന്റെ കിനാവെല്ലാം കല്ലിച്ചു. വിറകെല്ലാം എരിഞ്ഞു ചാമ്പലായി.

ർത്ഥവത്താണം.

ടൈമുറിന്റെ പിൻഗാമി യായ ബേബർ

ബേബർ എന്നും ബാബൂർ എന്നും ഇൻഡ്യാചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒന്നാമത്തെ മുഗൾസാമ്രാജ്യാധിപൻ ടൈമുറിന്റെ വംശത്തിൽ 1483-ൽ ജനിച്ചു. സമർഖണ്ടിൽ സിന്ധുവരെയുള്ള രാജ്യം ബേബറിന് തന്റെ പിതാവിൽനിന്ന് പിന്തുടർച്ചാവകാശമായി ലഭിച്ചു. സിംഹാസനത്തിൽ അരോഹണം ചെയ്യുമ്പോൾ ബേബറിനു പന്ത്രണ്ടുവയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഖാഷ് ഗർ, ഖണ്ഡൂസ്, ഖണ്ഡഹർ, കാബൂൾ എന്നീ രാജ്യവിഭാഗങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കിയ ശേഷം 1526 ഏപ്രിലിൽ ഡൽഹിയിലെ അഹ്മഗാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പട്ടാളങ്ങളെ പരന്നിപ്പട്ട് യുദ്ധത്തിൽ നാമാവശേഷമാക്കി. അങ്ങനെ ഭരതക്ഷോണികിരീടം ബേബറിന്റെ രഥയ്ക്ക് അലങ്കാരമായി. തുടരെ ദീർഘകാലം ഇൻഡ്യായെ ഭരിച്ചിരുന്ന മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർ ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സുപരിചിതരാണല്ലോ.

സമർഖണ്ടിൽ

നെഹ്റു സമർഖണ്ടിൽ മുടന്തനായ ടൈമുറിന്റെ കബറിടം കണ്ടപ്പോൾ സമർഖണ്ടുകാരനായ ടൈമുറിന്റെ ആക്രമണങ്ങൾ, ടൈമുറിന്റെ പിൻഗാമികളായ ബേബർ മുതൽ ഖാഹർഷാഹരെ യുള്ള മുഗൾ സമ്രാട്ടുകളുടെ ഭരണം, പാശ്ചാത്യമേധാവിത്വം, ഇൻഡ്യായുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം എന്നിവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ കൂടി നാടകരംഗങ്ങൾ പോലെ കടന്നുപോയിരിക്കണം. ഭാരതത്തെ പരതന്ത്രയാക്കിയ ടൈമുറിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ സമർഖണ്ടു് ഭാരതത്തിന്റെ സർവതന്ത്ര സ്വാതന്ത്രനായ നേതാവിന് സ്വാഗതമരുളുകയായിരുന്നു. രണ്ടു ശതമാനായ മംഗോൾ സമ്രാട്ടുകളുടെ ശരീരങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരണ സമർഖണ്ടിൽ ടൈമുറിന്റെ മൃതശരീരവും മൺമറഞ്ഞു. ഒമാർ ഖയ്യാമിന്റെ ഒരു പദ്യം

അരുൺ ഓണം വിശേഷാൽപ്രതി

അരുണയുടെ ഓണം വിശേഷാൽപ്രതിയുടെ അച്ചടി അരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. കമനീയമായ ത്രിവർണ്ണ കളർ ചിത്രം.

വില 1 രൂപ മാത്രം.

അരുണയുടെ സ്ഥിരം വരികൾക്ക് വിശേഷാൽപ്രതി എട്ടുണ്ടു് വിതരണം ചെയ്യുന്നതാണ്.

വിശേഷാൽപ്രതിയുടെ ജോലിത്തിരക്കുനിമിത്തം ആഗസ്റ്റ് ലക്കം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള വിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാനേജർ,
അരുൺ, കോട്ടയം.

അടുക്കളയിൽ

Mrs. Sosamma Matthew

വൈനാപ്പിൾ സ്കാഷ്

സിട്രിക് അസിഡ് — മുക്കാൽ ഓൺസ്
വെള്ളം — ഒന്നരക്കുപ്പി
പഞ്ചസാര — 2 റാത്തൽ
വൈനാപ്പിൾ എസ്റ്റർസ്

അരക്കുപ്പി

മാർഗ്ഗം—ഒന്നരക്കുപ്പിവെള്ളത്തിൽ 2 റാത്തൽ പഞ്ചസാരയുമിട്ടു തിളക്കുമ്പോൾ സിട്രിക് അസിഡ് ഇട്ടു

ക. അതു് അലിഞ്ഞുചേർന്നു കഴിയുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചു കേസരി പൗഡർ കലക്കി ഒഴിച്ചു നിറംവരുത്തിയശേഷം വാങ്ങിവയ്ക്കുക. ആറുമ്പോൾ വൈനാപ്പിൾ എസ്റ്റർസ് ഒഴിച്ചു് ഇളക്കി കുപ്പിയിലാക്കുക.

പാത്രത്തിന്റെ കൂളാവ് ഇറക്കാരീതിപ്പാൻ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം.

ഓർത്തുപോകുന്നു.

Think, in this batter'd
Caravansarai
Whose Door ways are
Night and Day
How sultan after
sultan with his Pomp
Abide his Hour or two,
and went his way

ചിന്തിക്കുക! ഈ പഴകിയ സത്രത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ രാവു പകലും ആണ്. ഇവിടെ സുൽത്താന്റെ പുറകെ സുൽത്താൻ, അവരവർക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിനാശികൾ ആഡംബര സമന്വൃതം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ശേഷം അവരുടെ വഴിക്ക് കടന്നുപോകുന്നു)

നേട്ടങ്ങൾ

കെ. ഭാസ്കരൻ പിള്ള

ഗോവിന്ദച്ചേതൻ രാവിലത്തെ ചായകുടി കഴിഞ്ഞു ഉമ്മറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ പടിപ്പുര കടന്ന് ഒരു രാൾ വരുന്നതു കണ്ടു. അയാൾ ആഗതനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഓ, പാറുവമ്മയുടെ കാര്യസ്ഥനാണ്—നാണപ്പൻ. ഉടനെ ഗോവിന്ദച്ചേതൻ പുലർച്ചയ്ക്കു നേരത്തോളം കണികണ്ട തന്റെ ഇളയ കുഞ്ഞിനെക്കുറിച്ച് പെട്ടെന്നു ഒരു മതിപ്പു തോന്നി. “അല്ലെങ്കിലും അവനൊരു ഭാഗ്യക്കുട്ടാ” ഗോവിന്ദച്ചേതൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു.

അ. എന്താ നാണപ്പൻ—ഗോവിന്ദച്ചേതൻ ആഗതനെ അഭയ പുഞ്ചിരിയോടെ സ്വീകരിച്ചു.

“ഒന്നല്ല. ഒന്ന് അത്രയും വരെ വന്നേച്ചു പോവാൻ പറഞ്ഞു.

ഉം—എന്താ വിശേഷം..?

കാണാമ്പോലെ പൂരം കേട്ടവിയെന്നോ ചേട്ടാ. ഒന്നു പോയിനോക്കരുതോ.... നാണപ്പൻ ചിരിച്ചു.

“ഉം—ശരി, ഞാനിതാ വന്നേക്കാം. നമുക്കൊന്നിച്ചുതന്നെ പൊയ്ക്കളയാം. ഇരിക്കൂ നാണപ്പൻ—ഗോവിന്ദച്ചേതൻ ഒരു തട്ടുക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തു അകത്തേക്കു പോയി. നാണപ്പൻ അതിലിരുന്നു.

അകത്തു പോയി ഷർട്ടും മുണ്ടും മാറുന്നതിലിടയ്ക്കു ഗോവിന്ദച്ചേതൻ വിചാരിച്ചു....ഇന്നത്തെ കണിമലം വിചാരിച്ചുമാതിരിനകത്തോ? ഉം, നടക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? പാറുവമ്മ കാര്യ

സ്ഥനെ തന്റെ അടുക്കലേക്കു ചുറ്റു പിന്നെത്തിനാ. കാര്യമില്ലാതെ വെറുതെ അയയ്ക്കില്ലല്ലോ... ഉം, കണിമലം.....

എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ഗോവിന്ദച്ചേതൻ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു. ദേവ.... ഭാര്യ വന്നു. പിന്നെ, പാറുവമ്മയുടെ കാര്യം അയാൾ അവളെ അറിയിച്ചു. ഒടുവിലായി ഭാര്യയുടെ എളിയിലുള്ള കുഞ്ഞിനെ വാരിയെടുത്തു ഒരുമ്മവച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.... നോക്കുകൊട്ടാ നെന്റെ കണിമലം. ഒത്താ ഒരു പവന്റെ ചെയിൻ അച്ഛൻ കഴുത്തിലിട്ടുതരും.

പിന്നെ നാണപ്പൻ ചായസൽക്കരിച്ചു.

ഒടുവിൽ നാണപ്പനേയും കൂട്ടി ഗോവിന്ദച്ചേതൻ പാറുവമ്മയുടെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

ആ പ്രദേശത്തെ എണ്ണപ്പെട്ട സ്വത്തുകാരിൽ ഒന്നാണ് പാറുവമ്മയുടെ വിലാസം. ഭർത്താവില്ല, മരിച്ചിട്ടു കുറച്ചായി. മൂന്ന് ആൺ മക്കളേയുള്ളൂ. പെൺമക്കളൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പാറുവമ്മയുടെ പേർ അവിടത്തുകാർക്കു മതിപ്പുള്ള ഒരു സംസാരവിഷയമാണ്. ഭാഗ്യവതിയാ, മൂന്നാൺമക്കളാ ഉള്ളതു്!

ഭർത്താവു മരിക്കുമ്പോൾ മൂത്ത മകൻ അവിടത്തെ ഒരു സ്ത്രീയിൽ എതിലായിരുന്നു. അവനെ സ്ത്രീ ഹൈനൽ വരെ പഠിപ്പിച്ചു കാണേണമെന്ന ആഗ്രഹം ആ അ

ച്ഛനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. പക്ഷേ മരിച്ചുപോയി. അക്കൊല്ലാവസാനത്തെ പരീക്ഷയിൽ അവൻ പാസ്സായി. അപ്പോൾ പാറുവമ്മ പറഞ്ഞു....മതിയെടാ പറിച്ചതു്. അധികം പഠിച്ചാ ചിത്തയാ

മകൻ പറഞ്ഞു....അമ്മേ ഇക്കാലത്തു പഠിച്ചുവെച്ചതു്. അതുണ്ടെങ്കിലേ ഇന്നു ജീവിക്കാൻ പററു.

“പറയുന്നതു നീ കേൾക്കില്ലേ” പാറുവമ്മ ശബ്ദമുയർത്തി.

നമ്മളൊക്കെ എത്രവരെയൊടാ പറിച്ചതു്. എന്ന് ഞങ്ങളൊക്കെ ജീവിക്കുന്നില്ലേ, സുഖമായിട്ടു്. നിന്റെ ചച്ഛൻ സ്ത്രീ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. എന്നിട്ടും ഇക്കണ്ടതൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയില്ലേ. പറിച്ചിരുന്നെങ്കി ഇപ്പള്ളതൊക്കെ ഉണ്ടാവുന്ന് എന്താ രീർച്ച? നാലക്ഷരം വായിക്കാനും എഴുതാനും പറിച്ചാണതു മരി, കേട്ടോ. പിന്നൊക്കെ ചിത്തയാവാന്നു, മനസ്സിലായോ

പാറുവമ്മ ഒരു പ്രസംഗത്തിനായിരുന്നു ഭാവം. പക്ഷേ, പറയുന്നതു നീ കേൾക്കില്ലേ എന്ന ആ ആദ്യത്തെ വാക്കുകളിൽത്തന്നെ ആ മകൻ തുടർന്നു പറിക്കാൻ ഉള്ള വിചാരം വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“എടാ! ഗോപാലാ, നീ അന്നു സരണമേളാനാ....” ഒടുവിൽ പാറുവമ്മ മകനു് ഇങ്ങനെ നല്ലൊരു സർട്ടിഫിക്കേറ്റുകൊടുത്തു.

അപ്പോൾ ആ മൂത്ത മകന്റെ ഇളയതു് അറിൽ പഠിക്കുകയായി

രുന്ന. അവന്റെ ഇളയത്ത് അഞ്ചിലും.

ഇന്നു ഗോപാലൻ തന്റെ അമ്മയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഉള്ള സ്വന്തല്ലാം നോക്കി നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. തേങ്ങായിട്ടിൽ നോക്കാനും, നെല്ലു ചിത ശ്രദ്ധിക്കാനും ഒക്കെ ഇന്നു ഗോപാലൻ വളരെയധികം സമർത്ഥനാണ്.

അവന്റെ ഇളയത്ത് ഇന്ന് എട്ടിൽ പഠിക്കുന്നു. ഇതോടെ പഠിച്ചു നിറുത്തണമെന്നാണ് പാറുവമ്മ പറയുന്നത്. അവന്റെ ഇളയത്ത് ഏഴിലും. എട്ടു വരെ അവനെയും പഠിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശം പാറുവമ്മയ്ക്കുണ്ട്. കാരണം, മക്കളുടെ നേരെ പക്ഷേടേകം കാണിക്കരുതെന്ന വിശ്വാസമാവാം.

അയിടെയായി ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ പാറുവമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു നിത്യ സന്ദർശകനായി കൂടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ ചില പ്രധാനപ്പെട്ട മനുഷ്യർ ഗോവിന്ദച്ചേട്ടനെ ആദരിച്ചു. കാരണം, ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ ഒരുനല്ല മനുഷ്യനാണ്. അയാൾ ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണികൾ ചേർത്തുവിട്ടു കുന്ന ഒരു കലാകാരനാണ്. അതും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? വിസ്മയിച്ചു പറയാം.

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ പ്രായം തികഞ്ഞു വീട്ടിലിരിക്കുന്ന പെൺവീട്ടുകാർക്ക് ഒരനുഗ്രഹമാണ്. അയാളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടെ പല വിവാഹങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. പെണ്ണു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന പല യുവാക്കന്മാർക്കും അയാൾ പെണ്ണു കെട്ടിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്, മറിച്ചും മറിച്ചാണധികം.

ആദ്യം ഗോവിന്ദച്ചേട്ടനും ഒരു പാഹിതനായിരുന്നു. മുപ്പതാം പയസ്സുവരെ അയാൾ അതു തുട

രേണ്ടിവന്നു. പിന്നെപ്പിന്നെ അയാളെപ്പറ്റിയും അയാളിലുള്ള കലാകാരനെപ്പറ്റിയും അവിടത്തുകാക്കിടയിൽ മതിപ്പുണ്ടായി. അതൊന്നിച്ച് അയാളുടെ കയ്യിൽ കുറച്ചു കാശു കൂടുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഒരു പറമ്പും അതിലൊരു കൊച്ചു വീടും ഒരു പെണ്ണും കൂടി അയാൾ മകളാടെ തറവാട്ടിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചു..... ഇതാണ് ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ.

പക്ഷേ പാറുവമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു നിത്യ സന്ദർശകനായതല്ലാതെ കാര്യമായ യാതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ എന്നിട്ടും പീൻവാങ്ങിയില്ല. അവിടെത്തന്നെ പലതും പറഞ്ഞു കൂടി, ശ്രമിച്ചു..... എല്ലാം ഒടുവിൽ വിഫലമാവുകയാണുണ്ടായത്. പാറുവമ്മ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ് — “ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ വെറുതെ എന്തിനാ ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്. ഇപ്പോ ഒന്നിനും തിരക്കില്ല. ആവശ്യം വരുമ്പോ വിളിക്കാം. പിന്നെ, എന്നും എന്തിനാ വന്നു....!”

വേദാന്തമായിരുന്നെങ്കിൽ നേരെ പല്ലു ആലിൻകൊമ്പിലോ കടലിടലോ തീവണ്ടിപ്പാതയിലോ ചെന്ന് അഭയം തേടുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചതേയുള്ളൂ. കാരണം, അസാധാരണമായ ഞാതൊരു വികാരഭേദത്തോടും കൂടിയായിരുന്നില്ല പാറുവമ്മ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞത്.

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ അതേപുഞ്ചിരിയോടെ അവിടെനിന്നു യാത്ര ചോദിച്ചിറങ്ങി. പിന്നെ അങ്ങോട്ടുള്ള നിത്യപ്പതിവു നിറുത്തി.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ഗോവിന്ദച്ചേട്ടനെ പാറുവമ്മ ആളെ അയച്ചു ക്ഷണിക്കുന്നത്. കാര്യമില്ലാതിരിക്കുമോ? ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ അതിൽ സംശ

യമില്ല

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടനും നാണുപനും ഒടുവിൽ പാറുവമ്മയുടെ വീട്ടിലെത്തി. ആദ്യമായി ഒരു തേയില സൽക്കാരമായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു പാറുവമ്മ നേരെ വിഷയത്തിലേക്കു കടന്നു.

പിന്നേ, ഗോവിന്ദച്ചേട്ടാ, എനിക്കു ചില നിർബന്ധങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. നല്ല തറവാടായിരിക്കണം, ചുരുങ്ങിയത് 20 പവന്റെ പണ്ടങ്ങൾ വേണം. പിന്നെ രണ്ടായിരം ഉറപ്പികയും. പെണ്ണു കാണാൻ കൊള്ളണം. വലിയ പഠിച്ചതിനെയൊന്നും വേണ്ടോ—

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ എല്ലാം മൂളിക്കേട്ടു. “ഓ അതിനെന്നോ, ഇങ്ങോട്ടേക്കു് ആരു വേണമെങ്കിലും പെണ്ണു തരാൻ ഒരുക്കം. എന്തും, പിന്നെന്താ!”

ശരി, വേഗം വേണം കേട്ടോ പാറുവമ്മ പറഞ്ഞു.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു.

അന്നു ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ വീട്ടും പാറുവമ്മയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു.

ഉം, ഈ ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻവിചാരിച്ചു നടക്കത്തരെന്നോ. കൊറേയൊക്കെ നടന്നു വെഷമിച്ചു. എന്നാലും കാര്യം പറഞ്ഞുവോലെ തന്നെ ഒന്നു ശരിപ്പെട്ടു....

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ മുഖപൂർ പ്രസ്താവിച്ചു.

“എന്താ, എവിടെയാ, പറയീ ഗോവിന്ദച്ചേട്ടാ....പാറുവമ്മ തിടക്കംകൂടി.

“നമ്മളെ മതിലേത്തെ തറവാട്ടിലെ ശങ്കരക്കുട്ടിന്റെ മൂത്ത മകളാ”.... ഗോവിന്ദച്ചേട്ടനോൻ പറഞ്ഞു.

എല്ലാം സമ്മതിച്ചോ?

ഉം, സമ്മതിക്കുന്നതിരിക്കുമോ. ആരാ ചോദിക്കുന്നത്? ആരാ അന്വേഷിക്കാൻ ചെന്നത്? പിന്നെ

എം. എം. മാണി മാളിയേക്കൽ

സ്വർണ്ണ വ്യാപാരം

കെ കെ. റോഡ്—കോട്ടയം

ഏറ്റവും നവീന മാതൃകയിലുള്ള എല്ലാത്തരം സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഏക സ്ഥാപനം.

കമ്പോള നിരക്കനുസരിച്ചുള്ള വിലകുറുപ്പും. ഓർഡറുകൾ അനുസരിച്ച കൃത്യസമയത്ത് ആഭരണങ്ങൾ നൽകപ്പെടും.

ഞങ്ങളുടെ ഷോ റൂം സന്ദർശിക്കുക.

കെ ഭാഗ്യം, ജാതകപ്പെരുത്തലും പോലീസിലും.

പാറുവമ്മ പത്തു രൂപയുടെ രണ്ടു നോട്ടെടുത്തു ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ കൊടുത്തു.

ഇപ്പോളിതിരിക്കട്ടെ ചേട്ടാ, ഇനി എല്ലാം ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയൊക്കെ, ദൈവം സഹായിച്ച് ഇതു നടക്കട്ടെ.

ഓ, അങ്ങനെയൊക്കെ, കാര്യം നടക്കണമെന്നേ എന്നിക്കാശയുള്ളൂ.

ഗോവിന്ദച്ചേട്ടൻ പോയി.

അന്നു രാത്രി പാറുവമ്മ ഗോപാലനോടു പറഞ്ഞു—

എടാ നിനക്കൊരു കലാണം ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മക്കതുവേഗം നടത്തണം, കേട്ടോ.

ഉം—ഗോപാലൻ സമ്മതിച്ചു.

വെണ്ണേതാണെന്നറിയാമോ? നമ്മുടെ മതിലേത്തെ ശങ്കരക്കുട്ടിന്റെ മൂത്ത മോളാ. ഇരുപതുപ വന്റെ പണ്ടോം രണ്ടായിരം ഉറുപ്പിം തരാം അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനസ്സിലായോ.

അത്—

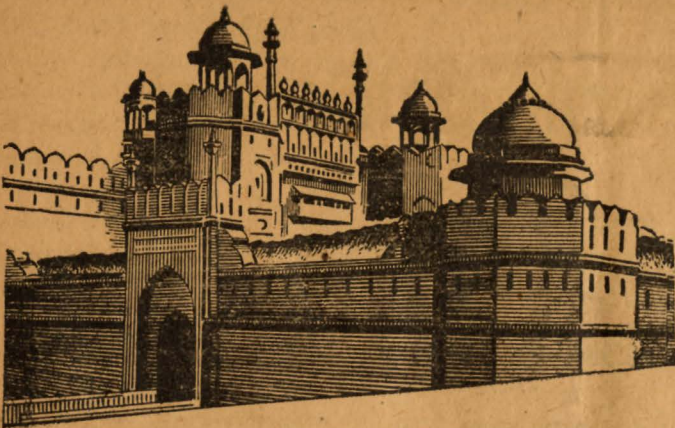
പിന്നെ, നമ്മളെ കുഞ്ഞിക്കുട്ടന്റെ പമ്പു വികാൻപോണെന്നു കേട്ടു. ഞാൻ അയാളോടുകൂടി പണം കടം വാങ്ങിട്ടുണ്ട്. അത് ഇപ്പം കൊടുക്കണംത്രേ. അതും ബാക്കി എന്താകൂ അതും കൊടുത്ത് ആ പറമ്പുകൂടി നമ്മൾ വാങ്ങണം. ഞാൻ ഒരു മാസത്തെ അവധി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്താ—

ഉം—അമ്മ ഇപ്പംപോലെ ചെ യ്ക്കോളി— ഗോപാലൻ പറഞ്ഞു. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു.

ആ കലാണം കിട്ടി.

വധു വരന്റെ വീട്ടിലേക്കു വന്നു. ഗോപാലൻ അപ്പോഴാണ് ആന്റെ ജീവനരസചെയ്ത നന്നായി ഒന്നു കണ്ടത്. തരക്കേടില്ല—വെളുത്തീട്ടാണ്—

അന്നു രാത്രി കിടക്കാൻനേരത്തു മുറിയിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴാണ് ഗോപാലൻ അവളുടെ കയ്യിൽ തെല്ലൊരു അപകൃതം കണ്ടത്. ചോദിച്ചുനോക്കി. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു വീഴ്ച പററിയതാണെന്നു മനസ്സിലായി. പാവം! ഗോപാലൻ അവളോടു അലിവുതോന്നി. പിന്നെ ആ പാവപ്പെട്ട ഭാര്യയുടെ മുഖത്തേക്കു സഹരപത്തോടെ ഉററു നോക്കി. ഒരു കണ്ണിനു തിളക്കം കൂടി. ചോദിച്ചുനോക്കി. അതും ആ വീഴ്ചയിൽ പററിയ മാറ്റമാണെന്ന് അവ

ഒരാജ്യഭംഗം യുടെ കത്ത്

പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, അന്നു ഞാൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ റാണിയായിരുന്നു. ഇന്നു ഞാൻ രാജ്യഭ്രഷ്ടയായ ഒരു തടവുകാരിയാണ്. ഒരു തടവുകാരന്റെ ധർമ്മപത്നിയാണ്.

ശിപായിലഹള എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുശേഷം ബഹുഭൂർഷാ ദ്വിതീയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തേയും റംഗൂണിലേക്കു നാട്ടു കടത്തി. റംഗൂണിൽ നിന്നു യുദ്ധരാജാവിന്റെ ധർമ്മപത്നി സ്വന്തം മാതാവിന് അയച്ച എഴുത്താണ് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത്. നിർവ്വാസിത രാജകുമാരി കി ചിട്ടി എന്ന ഹിന്ദി ലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനം. വി.വ. സാഹിത്യവിശാരദ് പി. എസ്. ഭാസ്കരൻപിള്ള

പരിപാവനമായ മാതൃപാദങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം. അവിടത്തെ മകളായ ഞാൻ ഇന്നു സ്വദേശത്തുനിന്നും അന്യകാരിയായി കാതം ദൂരെയാണ്. എന്റെ വീട്ടുകാരെ അരെയും ഇനി കാണാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം ഞാൻ ദൂരയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "സായിസബീൽഷാ" അമ്മയുടെ എഴുത്തും കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരുമേനി (ബഹദൂർഷാ)യുമായി പഠഞ്ഞു. ഗോപാലൻ വിദ്യാരത്നയലേക്കു ചിഴിച്ചുനോക്കി. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

0 0 0 0
പാറുവയലയുടെ സ്വത്തിൽ ഒരു പറ്റുവയലായിരുന്നുവെന്നു ചേർന്നു. ഗോവിന്ദശ്വേതൻ ഒരു പവന്റെ ചെയിൻ തന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം ഇളയ മകനെ അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ, മറ്റൊന്നു ഭാര്യ ഭർത്താവു കിട്ടി.

സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കരയുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, അന്നു ഞാൻ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിലെ റാണിയായിരുന്നു. "സായിസബീൽഷാ" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുശേഷം ബഹുഭൂർഷാ ദ്വിതീയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തേയും റംഗൂണിലേക്കു നാട്ടു കടത്തി. റംഗൂണിൽ നിന്നു യുദ്ധരാജാവിന്റെ ധർമ്മപത്നി സ്വന്തം മാതാവിന് അയച്ച എഴുത്താണ് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത്. നിർവ്വാസിത രാജകുമാരി കി ചിട്ടി എന്ന ഹിന്ദി ലേഖനത്തിന്റെ വിവർത്തനം. വി.വ. സാഹിത്യവിശാരദ് പി. എസ്. ഭാസ്കരൻപിള്ള

മുപ്പപ്പകൽക്കോട്ടയോ സപ്തഗോപുരങ്ങളോ കാവൽക്കാരോ ഇവിടെ ഇല്ല. തടികൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടു മഴ പെയ്താൽ നനയും. മൂന്നു നാലു മുറികൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ യാതൊരു സൗകര്യവും ഇല്ല. ഒരു മുറി തിരുമേനിയുടെയും ബീഗത്തിന്റെയും കിടക്കമുറിയാണ്. രണ്ടാമത്തേതിൽ ഞങ്ങൾ കിടക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മുറി വേലക്കാരുകൾക്കുള്ളതാണ്. നാലാമത്തേതിലിരുന്നു ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അടുക്കള സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും അവിടെയാണ്. എന്നിങ്കൽ ഇവിടത്തെ കാവൽപ്പിടിക്കുന്നില്ല, മഴ ധാരാളമുണ്ട്. കൊളുതിന്റെ ശല്യം ഭയങ്കരം. ഞങ്ങൾക്കു കൂടെക്കൂടെ പനി ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

തിനുള്ള സൗകര്യവും അവിടെയാണ്. എന്നിങ്കൽ ഇവിടത്തെ കാവൽപ്പിടിക്കുന്നില്ല, മഴ ധാരാളമുണ്ട്. കൊളുതിന്റെ ശല്യം ഭയങ്കരം. ഞങ്ങൾക്കു കൂടെക്കൂടെ പനി ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

ഡൽഹിയുടെ നാശത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിരുന്നു. ആകാശം (വലിയ സഭാദാസൻ) യെ തൂക്കിക്കൊന്നു വിവരം അറിഞ്ഞു ഹൃദയം പൊട്ടുന്നു. ശിപായിലഹളക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം ബനാറീസിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ എത്ര കുറ്റത്തിനാണ് തൂക്കിയിട്ടതെന്ന് എഴുതിയിട്ടില്ലല്ലോ. ഞാൻ 'സായി' സാഹിബിനോടു ചോദിച്ചു. സെയിന്റ് ഹസ്സൻ അസുരിയെ തൂക്കിക്കൊന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ അക്കാര്യം അയാളുടെ പങ്കാളിയായിരുന്നു എന്നും ബഹുഭൂർഷാ ഇറാനിലേക്കുയച്ച എഴുത്തിൽ അദ്ദേഹവും ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടെ

നും ചില ദുർബ്ബലികൾ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞിരുന്നതാണ് കാരണമെന്നുവേദം പറയുന്നു. ആക്കു ബനാറീസിലേക്കു പോയതു് ഈ വസ്ത്ര മറയ്ക്കാനായിരുന്നെന്നാണ് ജനങ്ങളുടെ പരാതിയിൽ എന്നും സായിസാഹിബ് പറയുന്നു. ഞങ്ങൾ സ്വദേശഭ്രഷ്ടരായി ഡൽഹിയോടു് അവസാനയാത്ര പറയുന്ന അവസരത്തിൽപ്പോലും അദ്ദേഹം ബനാറീസിൽനിന്നു തിരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഓരോ കരയുന്നു എന്ന വിവരം സയിഷാ പറയുന്നതു കേട്ടു് എന്റെ കരൾ പൊട്ടുന്നു. അവൾക്കു് ഇപ്പോൾ നാലു വയസ്സു കാണം. ആ സാധുവിന്റെ അച്ഛൻ എവിടെ പോയെന്നു് അച്ഛന്റെ അമ്മയോട് അമ്മയോടു് പറഞ്ഞു എന്നുള്ള സീയായുടെ വാക്കുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ അവശമാക്കുന്നു. സയിഷായെ ഞാൻ നല്ലപണ്ണം ഓക്കുന്നു. പക്ഷേ അവളെവിടെ, ഞാനെവിടെ? അമ്മയോ എന്റെ മാതാപിതാക്കളാരെവിടെ? ഡൽഹി നഗരം എവിടെ? ഇനി അമ്മയ്ക്കു് ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

നമ്മുടെ മണ്ണിമാളികകൾക്കും ഗോപുരങ്ങൾക്കും കഷ്ടകാലം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. മഹാത്മാവായ ബാബർ നമ്മേക്കാൾ കഷ്ടത സഹിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു നമ്മോളും നിരാശനാകേണ്ടിവന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം ചെല്ലുന്നിടത്തെല്ലാം വിജയകവാടം തുറന്നുകിട്ടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരാളകരവാളും അധ്വഷ്ടമായ ബലത്തെ ഉൾക്കൊ

ണ്ടിരുന്നു. ആഗ്രഹിക്കുന്ന സമയത്തു് ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ കളയാൻ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല വിഷമതകളും അങ്ങനെ ഒന്നോടെ നശിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ഒരൊറ്റ വ്യക്തിപോലും നമ്മോടു സഹാനുഭൂതിയുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് ആഗ്രഹിച്ചായിരിക്കും ലോകർ സഹാനുഭൂതി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്. നമ്മിൽ കാമ്യമായി എന്തു് അവശേഷിക്കുന്നു? നമ്മുടെ ഭരണകാലം കഴിഞ്ഞു എന്ന്—നമ്മുടെ ഭാഗ്യദീപം പൊലിഞ്ഞു എന്ന്—എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇന്നു നമ്മേ സഹായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ നമ്മോടു സഹാനുഭൂതി പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കു തടവോ കൊലയോ ആയിരിക്കും പ്രതിഫലം. അവരെ സഹായിക്കത്തക്കതായി നമ്മുടെ പക്ഷം ഒന്നുമില്ലാത്തതാണ്.

ഇവിടത്തെ ഭാഷയും മതവും എല്ലാം നമ്മുടെകീഴിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ്. ഞങ്ങൾ ആരാണെന്നോ എന്തിനായി ഞങ്ങളെ ഇവിടെ

വാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നോ ഇവിടുത്തുകാർക്കു് ഒരറിവുമില്ല. പ്രിയ മാതാവേ, ഞങ്ങൾ തടവിലാണെങ്കിലും തടവിലല്ല, ഞങ്ങൾക്കു ജീവനുള്ളെങ്കിലും ജീവനില്ലെന്നു വേണം പറയാൻ. സ്വന്തം നാട്ടിലോ വീട്ടിലോ പ്രവേശിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതിനാൽ തടവിലാണെന്നു പറയാം. കൈയോ മോ മങ്ങലയോ ഇട്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ സ്വതന്ത്രരാണെന്നും പറയാം. ആഹാരാദികൾ കഴിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ മാത്രം ജീവനുള്ളെന്നു പറയാം. അമ്മേ, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മേ, ഞാൻ എഴുതിയാൽ എവിടെ അവസാനിക്കാനാണ്? സായിസാബിൽ ഷായിൽനിന്നു സകല വിവരങ്ങളും അമ്മയ്ക്കു് അറിയാറാകും. എന്റെ ആക്കായുടെ അരുമസന്താനമായ സുൽത്താനാസയിദായെ അമ്മയുടെ മടിയിൽത്തന്നെ വച്ചു കളിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. അമ്മ അവളെ എനിക്കുവേണ്ടി എന്നും ചുംബിക്കണമേ. അച്ഛനെ അമ്മ ഓക്കരുതു്. ഞങ്ങളെയും മറ്റേനേക്കും. അദ്ദേഹം ശവകുടീരത്തിലാണ്. ഞങ്ങളും അങ്ങനെതന്നെ എന്നു വിശ്വസിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബർ (ശവകുടീരം) സ്വദേശത്താണ്. ഞങ്ങളുടേതുവരദേശത്താണെന്നു മാത്രം വ്യത്യാസം. ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും ശവകുടീരത്തിൽത്തന്നെ.

പ്രിയ മാതാവേ, വന്ദനം— എന്നു അമ്മയുടെ അങ്കുരലം നഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഗ്യദോഷിയായ പുത്രി. (ഒപ്പ്)

വിനോബ തുടർന്നു “പ്രധാന
ജോലികൾ ചെയ്യാൻ നാം അ
ക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത സ്വദേശി
മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവർക്കു ര
ണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലത്തെ ട്രെയി
നിംഗ് കൊടുക്കണം. മരിക്കുമ്പോൾ

ഷൻ പാസായവരെക്കൊണ്ടും മറ്റും വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. സ്വഭാവതുലിയും സ്ഥിരതയുമാണ് പ്രധാനം. ക്ഷമയോടു കൂടിയ പരിശ്രമം കൊണ്ടും ചരിയംകൊണ്ടും മറ്റെന്തെങ്കിലും സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണ്.”

“രണ്ടുകൊല്ലം മറ്റെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച ഭൂദാനപ്രവൃത്തി ചെയ്യണമെന്നു അങ്ങ് പറയുന്നു. ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും ചെറിയ കുട്ടികളുണ്ട്. ഞങ്ങളെന്താണു ചെയ്യുക?,”

“ഒരുകാലത്തു ഞാനും ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു. അമ്മ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമായിരുന്നെന്ന്. ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടാറുണ്ട്. കുട്ടികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ അവരിൽ സർവ്വോദയ വിചാരം ഉളവാക്കുവാനും അമ്മ മാർക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്.”

“സ്ട്രീകർ മുന്നോട്ടുവന്നാൽ അവരുടെ ധാർമ്മിക പ്രശസ്തി വർദ്ധിക്കും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ധർമ്മ സംരക്ഷണത്തിനു പുരുഷന്മാരേക്കാൾ ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളതു സ്ട്രീകളാണ്. ഇന്നവർ തുല്യാവകാശത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ തുല്യാവകാശത്തിനു സ്ട്രീ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പുകവലിക്കണമെന്നത് മില്ല. പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ അധഃപതിക്കുവാനുള്ള അവകാശം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ കടമ ഉയരുകയാണ്. ഇന്നു അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ കടംബങ്ങളിൽ സ്വധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന വിചാരം ആർക്കുമില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വാലിയക്കാരെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നത്. ഇവരുകളെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശമ്പളം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ എന്നും ഒരു വ

ടംവലി നടക്കുകയാണ്. വാലിയക്കാരൻ എന്തു കൊടുക്കുന്നുവോ അതു ഭാര്യയും ഭർത്താവും കഴിച്ചുകൊള്ളണം. അങ്ങിനെയല്ലേ?

ശരിയാണ് ജനകീഭായ് പറഞ്ഞു. അടുത്ത ചോദ്യം ഭൂദാനത്തിൽ അവരെങ്ങിനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നായിരുന്നു.

“ചെയ്യാവുന്നതായി പലതുണ്ട്. വിനോബ പറഞ്ഞു “സംപൂർണ്ണദാനം കിട്ടിയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിച്ച് കസ്തൂർബാകേന്ദ്രങ്ങളും നയിത്വം ചേന്ദ്രങ്ങളും നടത്തുക ആവിലൊന്നു ഭൂമിദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കും പോകാവുന്നതാണ്”

“ഭൂദാനം കഴിഞ്ഞാലോ?”

“ഭൂദാനമല്ല ലക്ഷ്യം. അതൊരു പ്രാരംഭം മാത്രമാണ്. വിവാഹം പോലെത്തന്നെ. ലോകം മുഴുവൻ ആരംഭിക്കുന്നതു അതിനു ശേഷമാണെന്ന് പറയാം. ഭൂമിവിതരണം ചെയ്യണം, വിത്തു, കാള, മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം. ശുചീകരണ സൗകര്യങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കണം ഗ്രാമരാജ്യം സ്ഥാപിക്കണം, നിങ്ങൾ ജീവൻദാനത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കും. ഭൂദാനമുലകവും ഗ്രാമോദ്യോഗപ്രധാനവുമായ അഹിംസാത്മക വിപ്ലവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് അത്. അതൊരു തനി വിപ്ലവമാണ്”

ഒരു മാനുവൽ വേണ്ടി. സാമാന്യമായി നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നെന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?”

വിനോബ സസന്തോഷം മറുപടി പറഞ്ഞു. “ഞാൻ വളരെയധികം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്, പുരുഷന്മാരിന്നു കുതിരകളെപ്പോലെ ഓടുകയാണ്. നിങ്ങൾ അവരുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കണം. അതായത് സ്ട്രീകർ അകത്തും പുരുഷന്മാർ പുറത്തും പണിയെടുക്കുന്നു. ഇതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ പുരുഷന്മാർ വീട്ടിൽ പണിയെടുക്കണം.

പുറത്തുപണിയെടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം സ്ട്രീകർക്കും ലഭിക്കണം. പുരുഷന്മാർ പുറത്തുപണിയെടുക്കുന്നതിൽ എന്നിങ്ങനെ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല, അവർക്കു വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ. പക്ഷെ സ്വന്തം ചുമതലകൾ ഉചിതമായി നിർവഹിക്കുവാൻ അവനിന്നു പ്രാപ്തമല്ല അല്ലെങ്കിൽ, 20 കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ നമുക്കു യുദ്ധങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്. പുരുഷന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന രീതി അശാന്തികരങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്ട്രീകർ ചാരിത്രവരികളും നിഗ്രഹവരികളും ബുദ്ധിശാലിനികളുമായിത്തീർന്ന് പുരുഷൻ അവലംബമാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുന്നതു തടയണം. ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സ്ട്രീ പുരുഷനെ നിയന്ത്രിക്കണം.

ഇതിനുള്ള എന്റെ പദ്ധതി 12 വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം സ്ട്രീകളെ ഏല്പിക്കണമെന്നാണ്. എന്നാൽ സമുദായം അവരുടെ പിടിയിലാകും. പക്ഷെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപികമാരുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവിടെ യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നു. കാരണം അവിടെ സ്ട്രീകർ പുരുഷന്മാരെ അനുകരിക്കുകയാണ്. തങ്ങൾക്കും സ്വന്തമായി സ്ട്രീസൈന്യം വേണമെന്നു അവർ വാദിക്കുന്നു. ഇതു വരുന്ന ചട്ടിയിൽനിന്നു തീയ്യിലേക്കു വീഴുന്നതുപോലെയാണ്. പുറത്തെ ജോലി ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ പോകത്തക്കവണ്ണം പുരുഷന്മാർ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെ വന്നാൽ ലോകത്തെ ഇന്നത്തെ ദുരവസ്ഥയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കും.

കുടുംബ സമ്പദ് രഹസ്യങ്ങൾ

പാഠം പോരും മുട്ട പർപ്പടവും കൊണ്ട് ഒരു അരോഗസമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനാവില്ല. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യമാണ് സാക്ഷാൽ മിച്ചം

(കെ. ദേവകി എം. ഏ. ബി. റ്റി.)

സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണ വിളളയുടെ ദൗഹിത്രിയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ കർത്രി.

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ വരവുമാർഗ്ഗങ്ങളെ കണക്കാക്കി, ചെലവുകൾ അതിനനുസരിച്ച് ക്രമീകരണം ചെയ്യുക അഥവാ ബഡ്ജറ്റു ബാലൻസ് ചെയ്യുക ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ചുമതലയാണ്. കടലാസുകളിൽ അക്കങ്ങളെക്കൊണ്ട് കൂടിയും കുറച്ചും സമീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുള്ള ഭരണവാഹിത്വങ്ങൾ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ തലയിലാണ് പെടുക. ഒരു ഗൃഹനായികയാവട്ടെ ഗൃഹത്തിലെ ധനകാര്യമന്ത്രി മാത്രമല്ല, ഭക്ഷ്യകാര്യമന്ത്രിയും ആരോഗ്യകാര്യമന്ത്രിയും ഗൃഹകാര്യമന്ത്രിയുമാണ്. ഗൃഹമാകുന്ന ഭരണകൂടത്തിന്റെ മിക്ക പാഠം എല്ലാ വകുപ്പുകളും ഒരേ സമയത്തു് അവളുടെ അധികാരത്തിലും ചുമതലയിലുമാണ് വന്നു ചേരുന്നത്. അത്രയുമല്ല, അവൾക്കു വീടിനു പുറത്തുപോയി വരുമാനവും തേടുകയും കൂടി വേണമെന്ന അവസ്ഥ വന്നുചേർന്നാൽ കുടുംബത്തിന്റെ ബഡ്ജറ്റു ബാലൻസിങ്ങ് അത്രമാത്രം വിഷമമേറിയതാവുകതന്നെ ചെയ്യും. അക്കങ്ങളെക്കൊണ്ട് കടലാസിൽ “ചെപ്പടിവിദ്യ” കാണിക്കുകയാണ് ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ചുമതല

യെങ്കിൽ, കാലണയും കാൽ വൈസയും കൊണ്ടുള്ള ചെപ്പടിവിദ്യ കാണിച്ചു മലിപ്പിക്കുകയാണ് ഗൃഹനായികയ്ക്കുള്ള കനത്ത കടപ്പാട്. വരവും ഒരുറപ്പികയും ചെലവും 15 ന് 11 വൈസയും ആയാൽ മലം മിച്ചവും സമ്പാദ്യവുമാണെന്നും, വരവും ഒരുറപ്പികയും ചെലവും ഒരുറപ്പിക ഒരു വൈയും ആയാൽ മലം കമ്മിയും കടവും ആണെന്നും പണ്ടേക്കു പണ്ടേ നാം കേട്ടു ശീലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വാക്സാമർത്ഥം കൊണ്ടെന്നും വയറു നിറയുകയുമില്ല. ചെലവു കുറയുകയുമില്ല. ഇരുമ്പു ചട്ടയിൽ ഇടുറപ്പിച്ച ഒരേ ഒരാദായമാർഗ്ഗവും, എങ്ങുമെങ്ങും ഒത്തിണങ്ങാത്ത വമ്പിച്ച ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറിച്ചുണ്ടെന്ന നിൽക്കുമ്പോൾ കുടുംബ ബഡ്ജറ്റു് ഏതു തരത്തിലാണ് നാം “ബാലൻസ്” ചെയ്യുക? പണക്കാരനായാലും ദരിദ്രനായാലും എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഒരു ലിപ്പങ്ങളായി ചില ആവശ്യങ്ങൾ. ആവശ്യങ്ങളിൽ മുൻഗണന ഏതിനു്, പിൻഗണന ഏതിനു് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിലാണ് ദുര്യമായി നിശ്ചയിക്കുന്നതിലാണ് വിവേകമിരിക്കുന്നത്. ചുലർക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ മറ്റു ചിലർക്കു് അത്യാവശ്യമായേക്കാം. ഇനിയും ചിലർക്കു് അനാവശ്യമായ

യേക്കാം. പക്ഷെ ഒന്നു തീർച്ചയാണ്—ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും പാർപ്പിടവും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ അത്യാവശ്യപ്പെക്ഷിതങ്ങളാണെന്നു്. ഒരോ കുടുംബവും ഏതേതു തോതിലാണ് ഈ ഇനങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അവിടെയും ഒരു ഐക്യരൂപം വരുത്തുക ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയിൽ വിഷമംതന്നെ. കുടുംബങ്ങളുടെ വരുമുചെലവു ക്രമീകരണത്തിൽ വലിയ വരുമാനമുള്ളവരുടെയും വരുമാനം കാര്യമായിട്ടൊന്നുംതന്നെ ഇല്ലാത്തവരുടെയും വിഷയത്തിൽ നാം ഇവിടെ വിചിന്തനം ചെയ്തിട്ടു് പ്രയോജനമില്ല. എന്തെന്നുവെച്ചാൽ വലിയ വരുമാനമുള്ളവർക്കു് വേണ്ടുവോളം ചെലവിടാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മളു ക്രമീകരിച്ചിട്ടു് പ്രയോജനമില്ല. വരുമാനമില്ലാത്തവരുടെ ചെലവു ക്രമീകരിച്ചിട്ടു് അർത്ഥവുമില്ല. സമുദായത്തിൽ ഏറിയ ഭാഗവും ശ്രമജീവികളാണുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് 100 ക. മാത്രം വരുമാനമുള്ള ഒരു കെട്ടിയിരിപ്പായി ബാങ്കിൽ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ കുടുംബബഡ്ജറ്റു് ഏതു രീതിയിൽ ക്രമീകരിക്കാമെന്ന് നോക്കുന്നതായിരിക്കും പ്രയോജനകരം. തീർച്ചയായും ഭക്ഷണമാണ് നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ പ്രശ്നം.

അച്ഛനും അമ്മയും നാലഞ്ചു കുട്ടികളുമടങ്ങിയ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭക്ഷണമെലവു 60 ശതമാനത്തിൽ ഒട്ടും ഏറിപ്പോവുക വയ്യ. ഭക്ഷണം വീട്ടിൽനിന്ന് കഴിച്ചാലും പുറമേനിന്നു വേണ്ടിവന്നാലും ഭൂതജനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഈ പരിമിതിയിൽ നിർത്തുകതന്നെ വേണം. ആഹാരവിഷയത്തിലുള്ള എല്ലാ ചെലവുകളും വരവിൽ പത്തു ശതമാനം പാർപ്പിടത്തിനും പത്തു ശതമാനം വസൂത്തിനും ശേഷിച്ച ഇരുപതിൽ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, വിനോദം അടിയന്തിരമായി വന്നേക്കാവുന്ന അപ്രതീക്ഷിതമായ ചെലവുകൾ എന്നിവയ്ക്കും വകയിരുത്താം. ഈ വിഭജനം സാമാന്യമായ ഒരു തോതിലാണ്. കൃത്യം ഈ തോതിൽനിന്ന് നീക്കുപോക്കില്ലാതെ ചെലവിടാൻ ഒരു കുടുംബത്തിനും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുംകൂടി ഓർക്കണം.

പട്ടിണി അടക്കാൻ ഭക്ഷിക്കുക, വയറുനിറയെ ഭക്ഷിക്കുക. ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടി ഭക്ഷിക്കുക. ഇതു മൂന്നും മൂന്നു കാര്യമാണ് ഇത്. ഇത് മൂന്നും ഒന്നിച്ചു സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ സാദ്ധ്യമാണെന്നു പറയാൻ ധൈര്യമുണ്ട്. സമുദായത്തിലെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയേക്കാൾ ഏറെ മാറ്റമുണ്ട് ഭക്ഷണസമ്പ്രദായമാണ്. മലയാളിയുടെ പാചകകല രസനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ ഭോഗേച്ഛ തികച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ നമ്മുടെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെയും പാചകയോഗങ്ങളുടെയും മൂലങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസം ചെന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തീയിൽ വെന്തു നശിച്ചു പോകുന്ന ജീവകങ്ങളുടെയും പച്ചയ്ക്കോ പകുതി വേവിച്ചോ കഴിച്ചാൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജീവകങ്ങളുടെയും കാര്യം മാത്രം ഓർമ്മിച്ചാൽ, ഇത് വ്യക്തമാകും. കുടുംബബഡ്ജറ്റുകൾ ബാലൻസ് ചെയ്യാൻ കുടുംബനികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇന്നത്തെ ആരോഗ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പാചകയോഗഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗൃഹഭരണതന്ത്രങ്ങളും ഒന്നു തിരുത്തി പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മിതവ്യയമെന്ന വലിയ പേരിന്റെ മറവിൽ, ത്യാഗമെന്ന മഹത്തായ ഭാവനയുടെ മുദ്രകൊത്തി, ഗൃഹഭരണപാടവത്തിന് ഇന്നു കീർത്തിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഗൃഹനായികമാർ യുക്തിയുക്തമായ നവീനതത്വങ്ങളുടെ പെട്ടിച്ചത്തിൽ കാര്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്ന അവരുടെ മക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊലപാതകികളായിത്തീരുന്ന കഥ അറിയുന്നേയില്ല.

വിവരമില്ലായ്മകൊണ്ട്, അബദ്ധങ്ങൾ വരുത്തുമ്പോൾ അത് ക്ഷണവ്യയമാകാം. നിത്യം അങ്ങാടിനിലവാരം അറിഞ്ഞു കുടുംബത്തിലെ ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കുക എന്ന ശീലം ഏതാണ്ടൊരു കിറുക്ക് (Fad) ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില തറവാട്ടമ്മമാർ അവരുടെ ആ ഗൃഹഭരണനൈപുണ്യത്തിന്റെ ഭൂതവാചകമായ ഭൂതന്മലങ്ങൾ കണ്ടറിയാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. “കിഴക്കേതിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു കോപ്പു മായയും രണ്ടുനേരവും ചെളിക്കുഞ്ഞിയ അരിയുടെ കഞ്ഞിയും ഓരോ പപ്പടവും ഇത്തിരി മുളകു സമ്മത്തിയും കിട്ടിയാൽ പരമാനന്ദമാണ്. മിണ്ടാതെ കഞ്ഞി കുടിച്ചു പഠിക്കാൻ ഓടിക്കൊള്ളും. “വടക്കേതിലെ കുട്ടികൾക്ക് എന്നും വേണമത്രെ പഴവും ചീരയും. അവർക്ക് ചുമന്ന തവിട്ടു കളയാത്ത അരി തന്നെ വേണമെന്ന് ശാഠ്യമാണ്. ഒരു നേരമേ കഞ്ഞി കുടിക്കുകയുള്ളൂ. രാത്രിയിൽ ലഘുഭക്ഷണമാണത്രെ!” ക

ടുംബിനിമാരെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പൊതുവരമർശം ഇതാണ്. കിഴക്കേതിൽക്കാർ അവരുടെ നിലവിട്ട് ചെലവിടാത്തവരാണ്. വടക്കേതിൽക്കാരോ ഭക്ഷണത്തിൽ ശാഠ്യക്കാരും. ഒരു എടുപത്തുകൊല്ലത്തിനകം കിഴക്കേതിൽ വന്നു കുടിയേറുന്ന മഹാരോഗങ്ങളും അത്യാഹിതങ്ങളും മറ്റും മുഴുവൻ കർമ്മദോഷങ്ങളായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടും. ലോകം അവരുടെ നേർക്ക് സഹിതപം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. വടക്കേതിൽക്കാർ ഡോക്ടറെ വിളിക്കാതെയും മരുന്നിനു ചെലവിടാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടിയാൽ “കിഴക്കേ പഴവും തവിട്ടും തിന്ന് പച്ചവെള്ളവും കുടിച്ചു പട്ടിണി അടക്കി പണം സമ്പാദിക്കുന്ന പിശുക്കന്മാ”രെന്നു പറയപ്പെടും. വടക്കേതിലെ ഗൃഹനായിക തന്റേറടത്തോടെയും കാര്യക്ഷമതയോടെയും തന്റെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള തുക വിവേകപൂർവ്വം ചെലവാക്കി എന്ന് ആരും സർട്ടിഫിക്കറ്റു തരില്ല. കിഴക്കേതിലെ ഗൃഹനായികയുടെ പപ്പടവും ചട്നിയും മാത്രം കൊടുത്ത് മക്കളെ ഉദ്ദിഷ്ടോഹിയ ത്യാഗശീലത്തിനും മിതവ്യയത്തിനും കിട്ടും പ്രശംസ. വീട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കു നിർത്തുന്ന ഭൂതജനങ്ങളെ കഞ്ഞിവെള്ളവും കൂട്ടാൻ പാത്രത്തിലെ “കഴിച്ചു ചാക്കി”യും മാത്രം കൊടുത്ത് പുലർത്തുന്ന വീട്ടമ്മമാർക്ക് പകുതിരിവുണ്ടത്രെ! വീട്ടുകാർ കഴിക്കുന്ന പോഷകാംശമടങ്ങിയ ഭക്ഷണത്തിന്റെ പകുതിനെ കൊടുത്ത് ഭൂതജനത്തെ മനുഷ്യപുറോടെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കുടുംബിനിയുടെ “നിലവിട്ട ഭയാഭാഷണി” സമുദായത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസജനകമാണുപോലും. പച്ചക്കുറികൾക്കും ഇലക്കുറികൾക്കും പ

അന്തരിച്ചുപോയ വൈദ്യരത്നം വി. എസ്. വാര്യരുടെ

ആയുർവൈദ്യശാല

ഹെഡ് ആഫീസ്:— കോട്ടയ്ക്കൽ, തെക്കേ മലബാർ.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:— കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരൂർ & ഇരോഡ്

ഇവിടെ പരിചയം സിദ്ധിച്ചവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആയുർവേദ വിധി പ്രകാരമുള്ള മരുന്നുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ധാര, പിഴിച്ചിൽ, ഞവരക്കിഴി, മുതലായ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ പ്രധാന വൈദ്യന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ വച്ച് നടത്തുന്നതാണ്.

സർപ്പവിഷം മുതലായ വിഷങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയ്ക്കും ഇവിടെ ഏർപ്പാടുണ്ട്. അധികവിവരങ്ങൾക്കു ഹെഡ് ഓഫീസിന്റേതോ അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ ബ്രാഞ്ചിന്റേതോ അഭ്യർത്ഥിക്കുക. ഔഷധപ്പട്ടിക സൗജന്യം.

മാനേജർ.

മുവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും പാമ്പിനും ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തും മുളകിനും കടുകിനും പച്ചക്കറും കാപ്പി ചായയ്ക്കും പ്രാധാന്യം കുറച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭക്ഷണസമ്പ്രദായവും, ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തിലെ പുതിയ രത്നത്തെ മറക്കരുതെന്നുള്ള പാലക്കാട് ക്ലിനിക്കിന്റെ കൈക്കൊണ്ട് കുടുംബത്തെ പരിപാലിക്കുന്ന ഗൃഹനായികമാർ നല്ല ധനകാര്യമന്ത്രിമാരാണ്, ഭക്ഷണകാര്യമന്ത്രിമാരാണ്.

വസ്ത്രത്തിന്റെ വകുപ്പിൽ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ അപവ്യയം ഭീകരമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. ഭൂരിമാനത്തിന് വശംവദരായി, പൊള്ളയായ പരിഷ്കാരത്തെ ഭൂമിച്ച്, വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ പ്രഥമമികോട്ടേഴ്സെന്റായി വിസ്തരിച്ച്, ഉടുത്തു വേരുകൾ വരുത്താൻ വേണ്ടി ഉടുത്തുവരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾക്കായി മുറുപ്പായ ചെറിയ

ന ധനം മുറുപ്പായ മാത്രമല്ല, അപവ്യയവും, അതിവ്യയവും, അന്യായവ്യയവും കൂടിയാണ്. ഒരു ജനതയുടെ സംസ്കാരം അവരുടെ നിമിത്തം അതിനോടനുബന്ധിച്ച് മാറുന്നു. സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ അതിനനുസരിച്ചു മാറുന്നു. നാം ഓരോന്നിലും വകയില്ലെങ്കിലും കൂടി കുടുംബത്തിലെ പുരുഷാംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മറുവാനിരിക്കുന്നതും മറ്റൊരു പെൺകുട്ടികളുടെ വസ്ത്രധാരണങ്ങൾക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും മിക്ക ഗൃഹനായികമാരും ഇന്ന് ചെലവിടുന്നതിനുള്ളതും. തറവാടിന്റെയും ജാതിയുടെയും മാനവും ആരോഗ്യവുമാണ് ഈ പരിഷ്കാരമേയ്ക്കേ പണയപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന് വിസ്മയപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര കഷ്ടം!

ഭക്ഷണത്തിലും വസ്ത്രത്തിലും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ രീതിയിൽ ചെലവുചെയ്യാൻ ശീലിക്കുന്ന കുടും

ബിനിക്ക് മറുവാനുള്ള ചെലവും നിയന്ത്രിക്കാൻ തന്നെ കഴിയാം.

മാറും മോറും ചുട്ട പച്ചയും കൊണ്ട് ഒരു അശോകസമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനായില്ല. ഉള്ള വരവിനെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം വിനിയോഗിച്ചാൽ, അന്നാവശ്യങ്ങളേയും ആഡംബരങ്ങളേയും ഭൂരിമാനത്തേയും ഭൂരികരിച്ചാൽ കുടുംബബഡ്ജറ്റിന്റെ സമീകരണം അചിന്തപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കാം. കുടുംബത്തിന്റെ സമ്പത്ത് അതിലെ ഗൃഹനായികയുടെ ബാങ്കിലെ മിച്ചമുതലല്ല. കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിലും ആരോഗ്യപരമായ മനോഭാവത്തിൽ ശ്രമജീവിതത്തിനുള്ള ശക്തിയിലും ആണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്.

(A. I. R.)

ബഗദാദുകാരനും ഖാസിയുടെ മകളും

അവന്റെ വാഗ്‌വ്രവാഹം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു. —“തീർച്ചയായും നീ ഇന്ന് എന്നിക്കൊരു മരണം, തന്നെയാണു്” ഞാൻ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു. —“വേഗം! ഈ സംസാരവും അധികപ്രസംഗം

വും നിർത്തുക. കാരണം, എന്റെ ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു വീരുന്നിന് പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു”.

വീരുന്നിനേപ്പറ്റി ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതുകേട്ടപ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. — “അങ്ങയുടെ ഈ ദിവസം എനിക്ക് ഒരു അനുഗ്രഹീതദിവസമാണ്. ഞാൻ കൂടെ സുഹൃത്തുക്കളെ വീരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചത് ഇന്നലെയാണ്. അവർക്കു കഴിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഏർപ്പാടു ചെയ്യാൻ ഞാൻ മറന്നു പോയി. ഈ നിമിഷത്തിൽ ഞാൻ അതിനേപ്പറ്റി ഓർക്കുകയായിരുന്നു. കഷ്ടം! ഞാൻ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എത്രമാത്രം അവമാനിതനാകും!”

ഞാൻ ഇങ്ങനെ പ്രതിവചിച്ചു:—

“ഇതിനേപ്പറ്റി ചോദിക്കേണ്ട. ഇന്ന് ഒരു വിനോദത്തിന് ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ എന്റെ വീട്ടിലുള്ള ഭക്ഷ്യവും പാനീയവുമായതെല്ലാം നിനക്ക് ഇരിക്കട്ടെ. നീ നിന്റെ ഭാജ്യമെടുക്കുകയും എന്റെ തല വേഗത്തിൽ മണ്ഡനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ മതി”

അവന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു.

“അല്ലാഹു അങ്ങേയ്ക്കു നന്മ വരുത്തട്ടെ. എന്റെ അതിഥികൾക്കു നൽകുവാൻ രക്ഷവണ്ണം അങ്ങയുടെ വീട്ടിലുള്ളതെന്താണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ വേണ്ടി പറഞ്ഞാലും”.

ഞാൻ—“അഞ്ചുപാത്രം മാംസവും, പത്തുകോഴിയും പൊരിച്ച ഒരു ആടും”.

ക്ഷുരകൻ—“ഞാൻ കാണുന്നതിനായിട്ട് അവ എന്റെ മുഖിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുക?”.

അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ അളകളെ വിളിച്ച് ഇവവിലക്കു വാ

ങ്ങുകയോ, കടം വാങ്ങുകയോ, മോഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ പറയുകയും അവ അവന്റെ മുഖിൽ നിരത്തി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ അതു കണ്ടപ്പോൾ “വീഞ്ഞിലില്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. “പഴയ മുന്തിരിച്ചാരു നിറച്ച രണ്ടു ഭരണികൾ എനിക്കുണ്ട്” എന്നായിരുന്നു. എന്റെ മറുപടി.

ക്ഷുരകൻ—“അതിവിടെക്കൊണ്ടു വരണം”. അതു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ അയച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ “അല്ലാഹു നിനക്ക് ഒരു നല്ല നില വരുത്തട്ടെ! പക്ഷെ എസൻസും, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഇനിയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. നട്ട് (Nadd) നിറച്ച ഒരു പെട്ടിയും, ഏറ്റവും നല്ല സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും മേന്മയേറിയ അകിൽ-കറുവാഴ-അഞ്ചർ കലർപ്പില്ലാത്ത കസ്തുരി എന്നിവ മൊത്തം അമ്പതുദിനാർ വിലയുള്ളത് അവന്റെ മുഖിൽ നിരത്തി വയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ എന്റെ അളകളെ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ സമയം വിഷമകരമായ രീതിയിൽ കവിഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം എന്റെ ഹൃദയവും വിഷമിച്ചു. അതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു. “ഇതെല്ലാം നീ എടുത്തുകൊള്ളുക. മുഹമ്മദ് നബി(അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ) യുടെ ജീവനെയോർത്ത് എന്റെ തലയുടെ ക്ഷൗരം പൂർത്തിയാക്കുക”.

ക്ഷുരകൻ—അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ! അതിനകത്തുള്ളതെല്ലാം കാണാതെ ഞാൻ അത് എടുക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ വേലക്കാരനാടു പെട്ടിതറക്കുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ തലയുടെ ക്ഷൗരം പൂർത്തിയാക്കാതെ ക്ഷുരകൻ ഗണിതസാമഗ്രികൾ താഴെത്തു വ

ച്ച് നിലത്തിരുന്ന് തൈലങ്ങളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും അകിൽമരവും എസൻസും എല്ലാം തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ നല്ലപോലെ വിഷമിച്ചു പോയി. പിന്നീട് അവൻ കത്തിയെടുത്ത എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് കുറെ തലമുടി ക്ഷൗരം ചെയ്തു ശേഷം താഴെപ്പറയുന്ന വരികൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അച്ഛനെപ്പോലെ പുത്രനും തെളിയിക്കും നിസ്സംശയം തരുവിൻവേരിൽ നിന്ന് തൈ വളരുംപോലെവേ സ്വയം പിന്നീട് അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ! എന്റെ മോനേ, അങ്ങയോടാണോ അങ്ങയുടെ പിതാവിനോടാണോ ഞാൻ കൂടുതൽ നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിവില്ല. അങ്ങയുടെ ഉദാരശീലവും കരുണയും നിമിത്തമാണ് ഇന്ന് എനിക്ക് സത്തുഷ്ടി ലഭിച്ചത്. എന്റെ കൂട്ടുകാർ ഇതിന് യോഗ്യതയുള്ളവരല്ല. എങ്കിലും എനിക്ക് മാനുന്മാരായ കുടുംബവേണ്ടു്. അങ്ങയുടെ കൂടുതൽ അങ്ങയെ ചേർക്കുവാൻ എന്റെ ഹൃദയം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും അങ്ങ് അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽപോവുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങ് എന്നെ ബഹുമാനിച്ചു് അരുളിയ ഈ നല്ല സാധനങ്ങൾ ഞാൻ കൊണ്ടുപോയി എന്റെ അതിഥികൾക്കു നൽകുകയും, എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കാതെ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്യുവാൻ അവരെ അവിടെ വിട്ടേച്ചുപോരുകയും, ഞാൻ വേഗം മടങ്ങിവന്ന് അങ്ങയുടെ ചെറിയ പാർട്ടിയിലേക്ക് അങ്ങയെ സഹഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; കാരണം എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ അവിടെ

തനിച്ച് ഇരുത്തിയിട്ട് പോരുന്ന രീതി തടയുന്നതരത്തിലുള്ള ഒരു ചാരീകരണം ഞങ്ങൾ തമ്മിലില്ല. ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല; ഞാൻ പെട്ടെന്നു മടങ്ങിവന്ന് അങ്ങ് എവിടെയല്ലാം പോകുന്നുവോ അവിടെയല്ല സഹനമിക്കാം. വലിയ വനം മഹത്വമുള്ള വനമായ അല്ലാഹുവിലല്ലാതെ ഒരു ശക്തിയും ഒരു ആധിപത്യവും ഇല്ല”.

ഞാൻ അട്ടഹസിച്ചു:—“നീന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു നീ പോകുക; അവരോടു കൂടി ആഫ് ഓടിക്കുക: എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുത്തു പോകുവാനും അവരോടു കൂടെയിരിക്കുവാനും എന്നെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവർ എന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്”.

ബാർബർ:—“അങ്ങ് തനിയെ പോകുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല”.

ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു:—“ഞാൻ പോകുന്നിടത്തു് ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരാളും പ്രവേശിക്കാൻ സാധ്യപ്പെടുന്നതല്ലതാണ് പരമാർത്ഥം”.

ബാർബർ:—“ഇന്ന് ഏതോ സ്ത്രീയെ കണ്ടുവാൻ അങ്ങ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങ് എന്നെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ തന്നെയാണ് അങ്ങയുടെ കൂടെ വരുവാൻ പററിയ ആൾ. അങ്ങയുടെ അടിലാപ്പത്തിന്റെ പൂർത്തികരണം വരെ അങ്ങയെ സഹായിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കും. അങ്ങ് അന്യ സ്ത്രീകളുടെ പിന്നാലെ പോകുകയാണെന്നും അങ്ങയുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഈ നഗരമാകുന്ന ബഗദാദിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വെള്ളിയാഴ്ച പോലെയൊരു ദിവസത്തിൽ ആർക്കും ഈ രീതിയിലു

ള്ളതൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ ഗവർണ്ണർ കോപിഷ്ടനാണ്; ഖഡ്ഗാധിപതിൽ സുശക്തനാണ്”.

ഞാൻ പറഞ്ഞു:—നിനക്കു് അയ്യോ കഷ്ടം! വൃദ്ധനും ദുഷ്ടനുമായ മനുഷ്യാ പോകൂ: നീ എന്താണിപ്പറയുന്നത്”.

ബാർബർ:—“സത്വമല്ലാത്തതാണ് അങ്ങ് എന്നോടു പറയുന്നത്. എന്നിൽ നിന്നു് അങ്ങയുടെ മനസ്സ് മറച്ചുവയ്ക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഈ ഏർപ്പാടു മുഴുവൻ എനിക്കറിയാം. എന്റെ ഉത്തമമായ പരിശ്രമത്താൽ അങ്ങയെ സഹായിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക”.

എന്റെ അളകളോ എന്റെ അയൽക്കാരോ ക്ഷുരകന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേൾക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ ഞാൻ വളരെനേരം—എന്റെ തലക്ഷുരം ചെയ്തു തീരുന്നതുവരെ—ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. അപ്പോഴേക്കു നമസ്കാരത്തിന്റെ സമയമായി; ഖുദ് ബാ അല്ലെങ്കിൽ മതപ്രസംഗം തുടങ്ങുവാൻ പോകുകയാണ്. അവന്റെ ജോലികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു:—“നീ നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുത്തു് അവർക്കുള്ള ഭക്ഷണവും പാനീയവും എടുത്തു കൊണ്ടുപോവുക. നീ വരുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം. എനിക്ക് നമുക്കു് ഒരുമിച്ചു പോകാം”.

ഇളകിയജലപ്പുരപ്പിൽ അങ്ങനെ എണ്ണയൊഴിച്ച് ആശ്വസിപ്പിക്കുമെന്നും, ശപിക്കപ്പെട്ട ഈ നീ ചനെ ഇങ്ങനെ കളിപ്പിക്കാമെന്നും, ഭാഗ്യവശാൽ ഇവനെ ഒഴിവാക്കുമെന്നും ഞാൻ ആശിച്ചു. പക്ഷേ, അവൻ പറയുകയാണ് “അങ്ങ് എന്നെ വഞ്ചിക്കുകയാണ്. അങ്ങ് തനിയെ നിശ്ചിത സ്ഥലത്തേക്കു് പോകും തന്നത്താൻ അപകടത്തിൽ ചാടുകയും ചെയ്യും. ആ അപകടത്തിൽ നിന്നു ഒരു

രക്ഷയുമുണ്ടാകയില്ല. ഇപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ! വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ! ഞാൻ അങ്ങയുടെ കൂടെ വരുന്നതിനും, അങ്ങയുടെ പരിശ്രമമെല്ലാം അറിയുന്നതിനും വേണ്ടി, ഞാൻ വരുന്നതുവരെ അങ്ങ് പോകരുതേ”.

ഞാൻ:—“അങ്ങനെതന്നെ. അധികം താമസിക്കരുതു്”. അതിനു ശേഷം ഞാൻ കൊടുത്തഭക്ഷണവും പാനീയവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു പോയി. പക്ഷേ, ശപിക്കപ്പെട്ട ആ നീചൻ ഒരു ചുമട്ടുകാരന്റെ കൈവശം അവ കൊടുത്തയച്ച ശേഷം അവിടെ മറഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ ഉടൻതന്നെ എഴുന്നേറ്റു. വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ സലാം—അപ്പോസ്തോലനോടുള്ള അടിലാദനം—മുല്ലാമാർ ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ വസ്ത്രം പെട്ടെന്നു് ധരിച്ച് ഏകനായി പുറത്തേക്കു പോയി. ഞാൻ വേഗത്തിൽ ആ തെരുവിൽ ചെന്നു്, കുമാരിയെ കണ്ടു വീടിനു സമീപം ചെന്നു നിന്നു. അവിടെ എന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ച് വൃദ്ധയായ ആ സ്ത്രീ കാവൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ആ വൃദ്ധ സ്ത്രീയോടു കൂടി മുകളിലത്തെ നട്ടിലേക്കു്—കുമാരിയുടെ മുറിയിലേക്കു്—പോയി. ഞാൻ അവിടെ ചെന്ന മാത്രയിൽ, ഗൃഹനാഥൻ ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് വാതിലടച്ചു; ഞാൻ ജാലകത്തിൽ കൂടി പുറത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ബാർബറെ കണ്ടു (അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ) അവൻ വാതിലിനു നേരെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു:—“ഈ പിശാച് എന്നെ എങ്ങനെ കണ്ടു പിടിച്ചു?”.

ഈ നിമിഷത്തിൽ എന്റെ രഹസ്യം ഭേദിക്കപ്പെട്ടുവാൻ അല്ലാഹു

വിധിച്ചതോ എന്നു തോന്നുമാറ്, അവിടത്തെ വേലക്കാരിയെ ഏതോ കുറ്റത്തിനു വീട്ടുമന്ത്രി പ്രഹരിച്ചു; അവർ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. അയാളുടെ ഒരടിമ അവർക്കു വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത പറയാൻ ചെന്നു; ഖാസി അവനെയും ചവടി പ്രഹരിച്ചു; അടിമയും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു, എന്നെയാണ് പ്രഹരിക്കുന്നതെന്ന് ആശ്വിക്കപ്പെട്ട ക്ഷരകൻ ധരിച്ചു. അവൻ അട്ടഹസിക്കുകയും, വസ്ത്രം വലിച്ചു കീറുകയും, തലയിൽ പൂഴി വിരിയിടുകയും വാവിട്ടു കരയുകയും ചെയ്തു.

‘ഓടിവരുവിൻ ഓടിവരുവിൻ’ എന്നവൻ നിലവിളിച്ചു. അതുകേട്ട് തടിച്ചുകൂടിയ ജനങ്ങളോടു അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഈ ഖാസിയുടെ വീട്ടിൽ എന്റെ യജമാനൻ വധിക്കപ്പെടുകയാണ്”.

പിന്നീട് അവൻ എന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്താൽ അനുഗതനായി ഓടിപ്പോയി എന്റെ ജനങ്ങളേയും വേലക്കാരെയും അടിമകളെയും വിവരം അറിയിച്ചു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നതിനുമുമ്പ്, വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറുകയും തലമുടി കെട്ട് അഴിച്ചിടുകയും ഞങ്ങളുടെ യജമാനന് കയ്യും എന്ന് അട്ടഹസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ വന്നുചേർന്നു. കീറിയ വസ്ത്രം ധരിച്ച് പരിതാപകരമായ അപസ്മരത്തിൽ ക്ഷരകൻ ആ ജനക്കൂട്ടത്തെ നയിച്ചു. അവൻ ഒരു ഭ്രാന്തനെയോളം ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു—“അയ്യോ കയ്യും നമ്മുടെ വധിക്കപ്പെട്ട യജമാനൻ”.

ഞാൻ പ്രവേശിച്ച കെട്ടിടത്തിന്റെ നേരെ അവരെല്ലാവരും കൂടി ഒരു ആക്രമണം നടത്തി. പടിവാതിൽക്കൽ കരച്ചിലും ബഹുദൂരം കേട്ട് ഖാസി ഒരു വേലക്കാരനെ വിളിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“എന്താണ് കായ്ക്കുമെന്ന് അന്വേഷിക്കുക”. വേലക്കാരൻ പോയി അന്വേഷിച്ച് ഇപ്രകാരം അറിയിച്ചു. “ഞങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയ യജമാനൻ അയ്യോ കയ്യും എന്നു നിലവിളിക്കുന്ന പരിനായിരം പേർ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഗേറ്റിങ്കൽ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ വീടിന്റെ നേരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് അവർ നിൽക്കുന്നത്”.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കായ്ക്കും ഗുരുതരമാണെന്ന് ഖാസിക്കുതോന്നി, അദ്ദേഹം രോഷാകുലനായി എഴുന്നേറ്റ് വാതിൽ തുറന്ന് ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടപ്പോൾ അത്ഭുതപരവശനായി. അല്ലയോ, ബഹുജനങ്ങളേ, എന്താണ് വേണ്ടത് എന്നദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ശ്വപി ക്ഷപെട്ടവനെ. എങ്കിലും പട്ടി, എങ്കിലും പട്ടി നീയാണ് ഞങ്ങളുടെ യജമാനനെക്കൊന്നത് എന്ന് എന്റെ വേലക്കാർ അർത്ഥവിളിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. “അല്ലയോ സജ്ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ യജമാനനെ ഞാൻ വധിക്കത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം എന്നോടു എന്താണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്? ഇതു എന്റെ വീടാണ്. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം ഇവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്”.

ക്ഷരകൻ.—അങ്ങ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രഹരിച്ചു, അദ്ദേഹം കരയുന്നതു ഞാൻ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.”

ഖാസി.—ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു? അദ്ദേഹം നിന്ദിതവേഷിയാണ് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നത്! എവിടെ നിന്നു വന്നു? എവിടെയുപോയി?

ക്ഷരകൻ.—വൈകൃതം നിറഞ്ഞ വൃദ്ധ, വക്രതകാണിക്കരുത്. കാരണം എനിക്ക് കഥ മുഴുവൻ അറിയാം. നീട്ടിപ്പറഞ്ഞാലും ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാലും അങ്ങയുടെ

പുത്രീ അദ്ദേഹത്തിൽ അനുരക്തയാണെന്നും അദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ പുത്രിയെ പ്രേമിക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ളതാണ് കായ്ക്കും. അദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ പ്രഹരിക്കുവാൻ അങ്ങ് വേലക്കാരെ നിയോഗിച്ചു. അവർ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അങ്ങയ്ക്കും ഞങ്ങൾക്കും ഇടയ്ക്ക് വിധികർത്താവായി കാലിഫ് അല്ലാതെ ആരുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരിക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകട്ടെ. അവർ അകത്തു പ്രവേശിച്ച് അങ്ങയുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ച് അങ്ങയെ അവമാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതു ചെയ്യുക.”

അപ്പോൾ കഴുത്തു നാക്കോടും ജനശബ്ദത്താൽ അടർത്തിപ്പെട്ട വായോടുംകൂടി ഖാസി പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നുവെങ്കിൽ അകത്തുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോവുക.” ആ സമയത്ത് ക്ഷരകൻ മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കുറി ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

അതു കണ്ടപ്പോൾ രക്ഷപ്പെട്ടവാനും ഓടിപ്പോകാനും ഒരു മർദ്ദം ഞാൻ ആരാഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നിരുന്ന മുകളിലത്തെ തട്ടിലുള്ള ഒരു വലിയ പെട്ടിയല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കണ്ടില്ല. അതിനാൽ ഞാൻ അതിനകത്തു കയറി പെട്ടിയടച്ചു. ക്ഷരകൻ മുറിയിൽ കയറി ഉടൻ എന്നെ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. അവൻ ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും നോക്കി ഒടുവിൽ നേരെ ഞാൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കുവന്ന് പെട്ടിയുടെ അടുക്കലേക്ക് നടന്ന് പെട്ടി തലയ്ക്കൽ താങ്ങിയെടുത്തുകൊണ്ട് വേഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിവേകം

എനിക്ക് വിനയമായി. കാരണം എന്ന് അവൻ വിട്ടുകയീല്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതി ഞാൻ ധൈര്യമേറിയവനായി പെട്ടിട്ടു വെട്ടി തുറന്ന് നിലത്തു ചാടി. വീഴ്ചയോടുകൂടി എന്റെ കാലൊടിഞ്ഞു. പെട്ടി തുറന്നിരുന്നതിനാൽ ഒരു വമ്പിച്ച ജനസമൂഹം നോക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ പോക്കറ്റിൽ വളരെയധികം സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഇതു പോലെയൊരു ദുർഭാവസ്ഥയിലേക്കോ, തന്തുലയമായ മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലേക്കോ ഞാൻ അത് കരുതിയിരുന്നതാണ്. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടുന്നതിനു വേണ്ടി ഞാൻ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അവരുടെയടിയിലേക്ക് വരിയെറിഞ്ഞു. അവർ അത് പെരുക്കിയെടുക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്നപ്പോൾ, ഞാൻ ബഗദാദിലെ ഇടവഴികളിൽകൂടി ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും മാറിയും മറിഞ്ഞും കഴിവുള്ളിടത്തോളം വേഗത്തിൽ ഞൊണ്ടി ഞൊണ്ടി പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷേ എവിടെപ്പോയാലും ക്ഷുരകൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരും. അവൻ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കും—അവർ എന്റെ യജമാനനെ എന്നിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തിക്കളയുമായിരുന്നു. എനിടം എന്റെ കുടുംബത്തിനും എന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും അവലംബമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ അവർ വധിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ എതിരിട്ടുവാനും അവരുടെ കൈയ്യിൽനിന്ന് എന്റെ യജമാനനെ മോചിപ്പിക്കുവാനും എന്നെ സഹായിച്ച അല്ലാഹുവിന് നൂതി

ക്ഷുരകൻ ഇപ്പോൾ അങ്ങ് എവിടെപ്പോകും? അങ്ങയുടെ സന്തമായ ഭൃഷ്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പോകുവാൻ അങ്ങ് നിർബന്ധം പിടിക്കുകയും ഈ അനർത്ഥം സഭയ്ക്കു വരികയും ചെയ്തു. അങ്ങയുടെ രക്ഷ

യ്ക്ക് അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങ നിവർത്തി ഇടക്കിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ജയിച്ചു സ്വതന്ത്രനാകുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള അപകടത്താൽ അങ്ങയെ അവർ വലിച്ചെറിയുമായിരുന്നു. ഭവീഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധക്കുറവും ജ്ഞാനക്കുറവും എടുത്തു ചാട്ടവും അങ്ങയ്ക്കുള്ളതിനാൽ അങ്ങയുടെ അറിവില്ലായ്മയ്ക്ക് സമാധാനം പറയണമെന്ന് ഞാൻ അവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.”

ഞാൻ—എന്നോട് ഈ ചെയ്തുകൊണ്ടാനും നിനക്ക് തൃപ്തിയായില്ലേ? പിന്നെ എന്റെ പിന്നാലെ ഓടിവന്ന് ബസാറുകളിൽകൂടി ഇത്തരം വർത്തമാനം പറയുന്നതെന്തിന്?”

ഞാൻ ചന്തയുടെ നടുക്കുള്ള ഒരു നെയ്ത്തുകാരന്റെ വീട്ടിൽ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ക്ഷുരകനെ നെയ്ത്തുകാരൻ അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പിരിച്ചു. പിൻഭാഗത്തുള്ള മുറിയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു ഞാൻ അത്ഭുതം ചെയ്തു.

ഞാൻ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ ക്ഷുരകന്റെ

ശല്യത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവൻ രാത്രിയും പകലും എന്റെ കൂടെത്തന്നെയായിരിക്കും ഒന്നു ശ്വാസം വിടുന്നമാത്രയിൽ പോലും അവനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ല.” അതിനാൽ ഉടൻതന്നെ ഞാൻ സാക്ഷികളെ വിളിച്ചു വരുത്തി വീൽ പത്രം തയ്യാറാക്കി എന്റെ വസ്തുവകകൾ അധിക ഭാഗവും എന്റെ അടുക്കുകാരായി ഞാൻ വിറ്റു കൊടുത്തു അവർക്കു മേലായി ഒരു രക്ഷാധികാരിയെയും ഞാൻ നിയോഗിച്ചു. വലുതിന്റെയും ചെറുതിന്റെയും ചുമതലയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു. എന്റെ വീടുകളും ഭൂമികളും വീൽക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകി. ഈ നീചനിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രനായിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ സഞ്ചാരം ആരംഭിച്ചു. ഞാൻ കുറെനാൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഈ നഗരത്തിൽ ഞാൻ രാമസിക്കുവാൻ വന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഞാൻ വരികയും ചെയ്തു. ബഹുമാനമായ സ്ഥാനത്തു് ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട നീചൻ ഇരിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടതു്. എന്റെ വീടും നാടും പരിത്യജിക്കുവാനും എന്റെ കാലൊടിക്കുവാനും കാരണമായും ഇതെല്ലാം എനിക്ക് വരുത്തുകയും ചെയ്തു ഒരാളുള്ള സുഹൃത്ത് സംഘത്തിൽ എന്റെ രാമസം സന്തോഷപ്രദമായും എന്റെ ഹൃദയം അഹ്ളാദപ്രദമായും ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ?”

യുവാവു ഇരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച് അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി.

വാഴനാരിൻ നന്ന പട്ടുണ് തരങ്ങൾ

ഗൃഹനായികമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വസ്തുതകൾ.

ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തെ വാഴയിൽ നിന്നും ഒരു കൺ എട്ടുശതതുകയും നാരു കിട്ടും. പാകപ്പെടുത്തിയ നല്ല വാഴനാരിന് അയിരുംരൂപാ വിലകിട്ടും.

എം. ജെ. അയർ വ്യവസായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ്

വാഴ സാധാരണമായി ഇൻ ഡ്വാ, ബർമ്മ, സിലോൺ, ആസ്ത്രേലിയ, മലയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യവരുന്നു. മിംലിപ്പെൻ ദ്വീപുകളിൽ വാഴനാരിനുവേണ്ടി മാത്രം ഒരുതരം വാഴ കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക വനങ്ങളിലും ഒരിനം മലവാഴകൾ വളരുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം 22 തരം വാഴകൾ ഉള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വാഴകൃഷി ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണാർപ്പദാനം ഉദ്ദേശിച്ച മാത്രമാണു നടത്തിവരാറുള്ളത്. വാഴനാരു് വളരെ ഉപയോഗവും ആദായവും ഉള്ളതാകുന്നു. ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തു 600 മുതൽ 800 വരെ വാഴ നടാവുന്നതാണ്. വാഴക്കുഴി കൂടുതൽ ഒരുടി താഴ്ചയും രണ്ടടി സമചതുരവും ആറടി അകലവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു വാഴയിൽ നിന്നും ശരാശരി നാലു റാത്തൽ നല്ല നാരു് പാകപ്പെടുത്തി എടുക്കാം. അങ്ങനെ, ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തുള്ള വാഴയിൽനിന്നു ശരാശരി ഒരാണ്ടിൽ ഒരു കൺ എട്ടു ശതതുകയും നാരു കിട്ടും. പാകപ്പെടുത്തിയ നല്ല വാഴനാരു് ഒരു ടണ്ണിന് 800 മുതൽ 1000 രൂപാ വരെ വിലയുണ്ട്. നാരിൻറൊരിനം സമുദായം നേർമ്മയും ബ

ലവും ആസ്ത്രേലിയയിൽ വില കൂടിയും കറുത്തുചിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വാഴകളിൽ മലവാഴയിൽ നിന്നും ഏത്തൻവാഴയിൽനിന്നുമാണ് കൂടുതൽ നല്ല നാരു് കിട്ടുന്നത്.

വളരെക്കാലം മുമ്പു മുതൽക്കേ തന്നെ മദ്രാസ്, ബംഗാൾ, ആസ്ത്രേലിയ, ബർമ്മ, ആഫ്രിക്ക, ലക്നോ, പെഷ്വാർ, ഡാക്കാ, അമൃതസാർ, മിർസാപ്പൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വാഴനാരുകൊണ്ടു ചരടു്, നൂൽക്കയറ്റ്, ക്യാൻവാസ്, കാർപ്പെറ്റ്, കൈലേസ്, പട്ടുതരങ്ങൾ, ക്വയിൻ: നാട, നെറ്റ് മുതലായ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ അയച്ചുവന്നിരുന്നു. സ്വിറ്റ്സർലൻഡ്, ജർമ്മനി, പാരീസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വാഴനാരുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചവനലേസ്, മസിലിൻ, പട്ടുതരങ്ങൾ, അങ്കവസ്ത്രങ്ങൾ, കൈലേസുകൾ, തൊപ്പികൾ മുതലായവ വളരെ പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിരുന്നു. വാഴനാരുകൂടി കലർത്തിയ നല്ലതരം തുണികൾ നെയ്യുവന്നിരുന്നു. അതിനു നല്ല പ്രചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം സ്റ്റാൾ ആഫ് ആർട്ട്സിലും, നാഗർകോവിൽ ടെക്നിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലും വാഴനാരുകൊണ്ടു കൈലേസ്,

പട്ടുകൾ, അങ്കവസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ നെയ്യുവന്നിരുന്നു. അതിനു പ്രത്യേകതരം തറിയും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. നാഗർകോവിൽ, കോട്ടാർ, കണ്ണൂർ, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വാഴനാരുകൊണ്ടുള്ള പട്ടുനെയ്ത്തുവ്യവസായം ഇപ്പോഴും നിശ്ശേഷം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ല. വാഴനാരിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ഏതു ചായവും പിടിക്കും. ആകയാൽ ആകർഷണീയമായ നിറത്തിലുള്ള സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു.

വാഴനാരു് കടലാസ് നിർമ്മാണത്തിനു നാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ബലവും ഭംഗിയുമുള്ള ഒന്നാത്തരം എഴുത്തുകടലാസുകൾ, പാക്കിങ്ങ്, റാപ്പിങ്ങ്, മുതലായതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന നല്ലതരം കടലാസുകൾ മുതലായവ വാഴനാരുകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്നു. അതിനു ബ്ലീച്ചിംഗ് കൂടാതെ തന്നെ നല്ല വെള്ളനിറം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. കടലാസ് നിർമ്മാണത്തിനുള്ള വാഴനാരു് 1825 മുതൽ 1900 വരെ ഇവിടെനിന്നും കയറുമതി ചെയ്തിരുന്നു.

വാഴനാരു പാകപ്പെടുത്തി എടുക്കാൻ പല രീതികളും പ്രചാരപ്രാപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു സ്റ്റാൾ ഓഫ് ആർ

ട്ട്സിൽ അതിനൊരു പ്രത്യേകത
രം യന്ത്രംതന്നെ ആദ്യകാലത്തു
ണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ വൈഷ
മ്യം കുറഞ്ഞതും പ്രധാനവുമായ ഒരു
രീതിയേപ്പറ്റി പ്രതിവാദിക്കാം.

വാഴ കലച്ചു കായ് മുറവിയാൽ
പഴുക്കുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ
വാഴമാണത്തിൽനിന്ന് അരയടി
ഉയർത്തി മുറിക്കണം. അതിന്റെ
തണ്ടു് പ്രത്യേകമായി മുറിച്ചു മാ
റണം. തണ്ടിൽനിന്നും പുറം
പോളയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന
നാരിന് അകംതടിയിൽനിന്നും
കിട്ടുന്ന നാരീനോളം ഗുണവും നേ
ർമ്മയും ബലവും ഇല്ലാത്തതാക
യാൽ, അതു് രണ്ടാംതരമായി മാ
റേണ്ടതും പ്രത്യേകമായി പാക
പ്പെടുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. അകത്തു
ള്ള പോളകൾ ചേർന്നു തടിയോ
യിരിക്കുന്ന ഭാഗം നാലായികീറി
പിണ്ടിമാറിക്കളയണം. നാലാ
യി കീറിയ തടകൾ നല്ലവണ്ണം
ചതച്ച് കഴുകി ഉണക്കി കടഞ്ഞു്
ഒരേ വീതിയിൽ റിബൺപോ
ലെയാക്കി കെട്ടണം. ചതയ്ക്കു
ന്നതിനു സൗകര്യമായി ക്രഷിങ്ങ്
മെഷീൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം.
ആ കെട്ടുകൾ സോഡാ ആഷ്
(വാഷിങ്ങ് സോഡാ) അലിയി
ച്ചിട്ടു വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടു തിളപ്പി
ക്കണം. വലിയ ചെമ്പുപാത്രത്തി
ൽ ചതച്ച തടയുടെ മൂന്നു ശതമാ
നം തൂക്കം സോഡാ ആഷ് വെള്ള
ത്തിൽ അലിയിച്ചിച്ച്, അതിൽ
ചതച്ച തടകൾ ഇട്ടു പാത്രത്തി
ന്റെ വശങ്ങളിൽ തട്ടാതെ അപ്പ
പ്പോൾ ഇളക്കി, നാലുമണിക്കൂർ
സമയം പുഴുങ്ങി തണുപ്പിച്ചെടു
ത്തു് റിക്കാർട്ടിക്കേററിങ്ങ് മെ
ഷീനിൽ ഇട്ടു്, നാരോടുകൂടി പ
ററിയിരിപ്പുള്ള കട്ടിയുള്ള ചതഭാ
ഗം ചുരണ്ടിക്കളഞ്ഞു് കഴുകി ശു
ദ്ധിയാക്കി അയയിലിട്ടു് തണലി
ൽ ഉണക്കുന്നു. സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ
ഉണക്കുകയോ മഞ്ഞുകൊള്ളുക

പിത്താണങ്ങൾ

കോപ്പ, പ്ളേററ്, കപ്പ്സാസർ, ടീസെററ്,
ക്ലോസെററ് മുതലായ പിത്താണങ്ങൾ. മേത്തര
മായ നിർമ്മാണം, ആദായ വില.

NEW INDIA CERAMICS Ltd.
FEROKE (Malabar)

യോ ചെയ്താൽ അതിന്റെ നിറം
മാറുകയും ബലം കുറയുകയും
ചെയ്യും. ഉണങ്ങിയ നാരു് വൃ
ത്തിയായി ബ്രഷ് ചെയ്യു് സൗകര്യ
ത്തിനുള്ള ബയിലുകളായി സൂക്ഷി
ക്കുന്നു. ബ്രഷ് ചെയ്യുന്നതിനും
ബയിലായി പായ്ക്കുചെയ്യുന്നതി
നും സൗകര്യമുള്ള മെഷീൻ വേ
ണമെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാം.

സോഡാ ആഷിൽ പുഴുങ്ങിയ
നാരു് മുട്ടവും നേർമ്മയും ബലവും
ഉള്ളതും തുണി മുതലായതു നെ
യ്യാവുന്നതും ബ്ളീച്ചിങ്ങിന്റെ
ആവശ്യമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. എ
ന്നാൽ അതു് ഒരു മണിക്കൂർ അ
മോണിയാകാർബോണേറ്റും വെ
ളിച്ചെണ്ണയും ചേർത്തു പുഴുങ്ങി
സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ഉണക്കി എടു
ത്താൽ സിൽക്കുറൂലിന്റെ മേനി
യും മാർദ്ദവവും തിളക്കവും കിട്ടുന്ന
താണ്. 100 റാത്തൽ നാരിന്
6 റാത്തൽ എണ്ണയും 2 റാത്തൽ
അമോണിയാ കാർബോണേറ്റും
വേണം ചേർക്കുവാൻ.

ഈ നൂലു സാധാരണ നൂലു
പോലെ താരു ചുറ്റി എടുക്കാവു
ന്നതും ഒരാളിന് ഒരു ദിവസം 3
സീയർ നൂലുവരെ ശരാശരി ചു
റ്റാവുന്നതും ആകുന്നു. ഇതിനു

നമ്മുടെ നാടൻ ചർക്കു ഉപ
യോഗിക്കാം.

ഇപ്പോൾ മുതലായവയിലിരിക്കു
ന്ന ഈ വ്യവസായം നമ്മുടെ രാ
ജ്യത്തു പ്രചാരത്തിലിരുന്നു. ചില
സ്ഥലങ്ങളിൽ നാമമാത്രമായി
ഒട്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നു
ണ്ടു്. വാഴനാരും അതിന്റെ
ഉൽപ്പന്നങ്ങളും 1800 മുതൽ 1910
വരെ അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയ
റി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇനി ഇതു പുനരാരംഭിക്കേണ്ട
താണ്. നിരുപയോഗമായി ആ
ദായമില്ലാതെ വ്യഥാകളയുന്ന അ
സംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ ഫലപ്രദ
മായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഉല്പ
നമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതു് വ്യവസാ
യപ്രേമികളുടെ ചുമതലയാണ്. ഇതു്
ഒരു കടിൽവ്യവസായമായി നടത്താ
നുള്ള സകല സാദ്ധ്യതക
ളും ഉള്ളതുകൊണ്ടു്, ഇതിന്റെ
പ്രായോഗികവശങ്ങൾ പറഞ്ഞു
മനസ്സിലാക്കി ജനങ്ങളെ ഉൽബു
ദ്ധരാക്കി പരിശീലനം നൽകിയാ
ൽ, മിക്കവാറും എല്ലാ സ്ഥല
ങ്ങളിലും വാഴനാരുവ്യവസായം
ചെറിയതോതിൽ നടത്താവുന്ന
താണ്.

മാമ്പഴം

മോസ്സോയിലെ ഇൻഡ്യാൻ എംബസിയിൽ പച്ച നടന്ന സൽക്കാരവേളയിൽ ഒരു ഇൻഡ്യാൻ സവിശേഷത എന്ന നിലയിൽ മാമ്പഴം വിളമ്പുകയുണ്ടായി. ഒരു പ്ലേറ്റ് മാമ്പഴം നെഹ്റു തന്ന അൻ എടുത്തുകഴിക്കുകയും കറുത്ത മാമ്പഴക്കുഷണങ്ങൾ ക്രൂഷേവിന്റെ പ്ലേറ്റിൽ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ മാമ്പഴത്തിന്റെ ചരിത്രം, പ്രചാരം, വകഭേദം, വളർത്തുന്ന വിധം മുതലായവ ഈ ലേഖനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

മാവ്

മാവിന്റെ ജന്മഭൂമി ഇന്ത്യയാണെന്നും അവിടെനിന്ന് അതിന്റെ കൃഷി മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു പരന്നതാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഏതാണ്ട് 4000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇവിടെ മാവുകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുഗൾ ചക്രവർത്തിമാർ മാവുകളുടെ കായ്ത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരുന്നു. ദർഭം ഗജ് സമീപം അക്ബർ ചക്രവർത്തിക്ക് ഒരു തോട്ടമുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒരു ലക്ഷം മാവുകളുണ്ടായിരുന്നു.

മാങ്ങയുടെ വേരും “മാങ്കാ” എന്ന തമിഴ് പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ഇംഗ്ലീഷ്, സ്പാനിഷ്, ഇറ്റാലിയൻ, ജർമ്മൻ എന്നീ ഭാഷകളിൽ ഇതിന് “മാംഗോ” (Mango) എന്നാണ് പേര്. ഫ്രഞ്ചു ഭാഷയിൽ (Mangu) എ

ന്നാണ് പര്യായം.

ഏതാണ്ട് അയിരും തരത്തിലധികം മാവുകളുണ്ട്. അവയിൽ മൂന്നു വേളം വിശേഷപ്പെട്ടതാണുണ്ടാണു്. ചന്ദ്രക്കാരൻ, ഒട്ടോർമാവ്, മയിൽപീലി, പ്രയാർ കല്ലുകെട്ടി മുതലായവ വിശേഷം ഇന്ന് നാടൻമാവുകളാണ്. നാടൻമാവുകൾ (അണ്ടിനട്ടുണ്ടാക്കുന്നവ) 100—150 കൊല്ലക്കാലം നിലനിൽക്കും.

വിശേഷതരം മാവുകളെ ഒട്ടിച്ചെടുക്കുന്നതാണ് “ഒട്ടുമാവുകൾ”. ഒട്ടുമാവുകളിൽ പേരുകേട്ടവ ആൾ ഫോൻസോ, നീലം, പയറി, തോത്താപ്പുരി, റുമാനി, നെടുശാല, സുവർണ്ണരേഖ, ഹേമംപെസണ്ട്, മൽഗോവ, ഗുണ്ട്, ബങ്കനപ്പള്ളി ലാൻഗു മുതലായവയാകുന്നു.

മാവുകൾ സമുദ്രതീരം മുതൽ 5000 അടി ഉയരം വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വളർന്നു ഫലിക്കുന്നു. പൂച്ചിമണൽമുതൽ പശ്ചിമരാശിമണ്ണുവരെയുള്ള പലതരം മണ്ണിലും അത് അടിച്ചുചിപ്പെട്ടുകാണം. 20 ഇഞ്ച് മുതൽ 115 ഇഞ്ചുവരെ മഴയുള്ള പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം മാവിനു യോജിച്ചതാണ്. ശൈത്യമറിയില്ലാത്ത സഹനാർപ്പരിയിലും ഉഷ്ണമേഘിനഗ്നഗോണ്ടയിലും മാവ് കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ മിക്കഭാഗവും മാവുകൃഷിക്ക് യോജിച്ചതാണ്.

മാങ്ങ പല ആകൃതിയിലും വലിപ്പത്തിലും ഉണ്ട്. ചിലതു നീണ്ടു ചിലതു ഉരുണ്ടു മറ്റു ചിലതു അണ്ഡാകൃതിയിലും ഇരിക്കും. ചില മാങ്ങ കട്ടക്കുപോലെ ചെറിയതും ചിലതു തേങ്ങ പോലെ വലിയതും അയിരിക്കും. മാവിനു പ്രായം കൂടുംതോറും മാങ്ങ ചെറുതാകും. പ്രായമേറിയ പട്ടുമാവുകളുടെ മാങ്ങ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും. അവ ഇ

ളംപ്രായത്തിൽ കട്ടകുമാങ്ങാക്കുറി വെണ്ണാൻ കൊള്ളാം. മൽഗോവ ഗുണ്ട് ബങ്കനപ്പള്ളി ഇവയുടെ മാങ്ങ 1—2 വാങ്ങൽ രൂപയ്ക്കാണ്. ചിലതരം മാമ്പഴത്തിനു നല്ല സ്വാദും, സുഗന്ധവും ഉണ്ടായിരിക്കും. നാൽ ലേശം പോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

മാവ് സാധാരണയായി ഫെബ്രുവരി മുതൽ കാണുന്നു. മാങ്ങ പലിപ്പമുണ്ടെങ്കിൽ എണ്ണ കറയും മൽഗോവ, ബങ്കനപ്പള്ളി, ഗുണ്ട് മുതലായ മാവുകളിനേൽ അധികം മങ്ങയുണ്ടാകുകയില്ല. മാങ്ങ വളരെ വലുതാകയാൽ ഒരു കുലയിൽ ഒന്നിലധികം പിടിക്കുകയില്ല. നീലം, നെടുശാല മുതലായവ ചെറുതാകയാൽ എണ്ണത്തിൽ അധികമുണ്ടാകും. ചില ഇന്ന് മാവുകൾ (ബാറാമസി, നീലം) കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കാണും. ബോംബേ, മധുര, (മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം) ഇവിടങ്ങളിൽ മാങ്ങ മിക്ക കാലങ്ങളിലും കിട്ടും.

മാമ്പഴത്തിൽ സിഡി.എന്ന ജീവകങ്ങൾ ഉണ്ട്. മാമ്പഴം ദഹനത്തേയും ശോധനയേയും സഹായിക്കുന്നു.

മാവ് ലോകത്തിലെ ഉഷ്ണ പ്രദേശങ്ങളിൽ പരത്തിയത് അധികം പോർതുഗീസുകാരാണ്. ഇപ്പോൾ സിലോൺ, മലയാ, ഇന്ഡോനേഷ്യ; അസ്ട്രേലിയ, അഫ്റിക്ക, പേഴ്സ്യ, ഉൾക്കടൽ പ്രദേശം, ക്യൂബ, ഫാളോറീഡ, ബ്രസീൽ, കാലിഫോർണിയ—ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം മാവുകളുണ്ട്. ക്യൂബയിലും ബ്രസീലിലും മാമ്പഴച്ചാറുകൊണ്ട് മേത്തരം സർവ്വതും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

മാർച്ച്, ജൂൺ—ജൂലായി. ഒക്ടോബർ എന്നീ കാലങ്ങളിൽ മാവു സാധാരണയായി തളിർക്കും ഈ കാലങ്ങളിലാണ് മാവുകൾ

ഒട്ടിച്ചെടുക്കേണ്ടതു്. മാവുകൾ പലപ്രകാരത്തിൽ ഒട്ടിച്ചു വരണമെന്നും എടുക്കാം. തിരു-കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ സെൻട്രൽ ഫറം തൃശ്ശിവപേരൂരിനടുത്തുള്ള മണ്ണുത്തി എന്ന സ്ഥലത്താണ്. അവിടെ ചെന്നാൽ മാവ് ഒടിക്കുന്ന സംപ്രദായം നോക്കി മനസ്സിലാക്കാം.

ഒട്ടുമാവുകൾ 45 അടി അകലമിട്ട് വെണ്ണണം. എന്നാൽ രണ്ടു ഗുണങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യകാലത്തു് അവസ്ഥയിൽ ധാരാളം ഇടക്കാലവിളവുകൾ കൃഷി ചെയ്തു നല്ല ആദായമെടുക്കാം. ഒട്ടുമാവുകൾ പൂർണ്ണമായി വളർന്നാൽ അവയുടെ കൊമ്പുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിത്തൊടുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ നിന്നാൽ മാത്രമേ നല്ലവണ്ണം കായ്കയുള്ളൂ. 45 അടി അകലമിട്ടുവെച്ചാൽ ഏക്കറിന് 21 മാവുകൾ ഉണ്ടാകും.

“മൊച്ചൻ, കൊട്ടൻ, എറുമ്പ്” എന്നാണ് പ്രമാണം. മാവും പ്ലാവും വെണ്ണുമ്പോൾ ഒരു മരത്തിന്മേൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു മൊച്ചൻ (കരങ്ങൻ) ചാടിയാൽ എത്തരുതു്. തെങ്ങുവെണ്ണുമ്പോൾ ഒരു തെങ്ങിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിലേയ്ക്കു കൊട്ടൻ (അണ്ണാക്കൊട്ടൻ) ചാടിയാൽ എത്തരുതു്. കവുങ്ങു വെക്കുമ്പോൾ ഒന്നിന്റെ ഓലയിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ ഓലയിലേയ്ക്കു ഉറുമ്പു പകരരുതു്. എന്നാണ് ഈ പഴമൊഴിയുടെ സാരം.

തൂലാവർഷം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കഴികൾ തയ്യാറാക്കണം. കഴികൾക്ക് 3 അടി നീളവും, വീതിയും ആഴവും വേണം. കഴികൾ ചപ്പു ചവരുകളിട്ട് ചൂടു കരിക്കണം. വർഷാരംഭത്തിൽ കഴിയിൽ ധാരാളം പച്ചിലയും ചാണകവുമിട്ട് കഴിയുടെ വക്കരിഞ്ഞിറക്കിയിടുക.

ഇടവം മിഥുനമാസങ്ങളിലെ

മഴകൊണ്ടു് വളങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം ചീഞ്ഞു വാകംവന്നശേഷം തൈകൾ വെക്കാം.

തൈകൾ വെക്കുമ്പോൾ ഒട്ടു (ഒട്ടിച്ചുടാഗം) മണ്ണിൽനിന്നു ഒരിഞ്ചുമീതെ നിൽക്കണം, തച്ചിന്റെ ചില്ലുകൾ കാറ്റുകൊണ്ടു് ഉലയാതിരിപ്പാൻ ചെറിയ കുറ്റികൾ തറച്ചുകെട്ടണം.

ഒരു വിശേഷതരം മാവിന്റെ ചില്ല നാടൻമാവിന്റെ തച്ചിന്മേൽ ഒട്ടിച്ചുചേർത്തതാണ് ഒട്ടുമാവ്. നാട്ടുമാവിന്റെ തച്ചിൽ നിന്നു ഇള പൊട്ടിയാൽ അതു് ഒട്ടുമാവിന്റെ ചില്ലയേക്കാൾ ശക്തിയോടെ വളർന്നു വരും. അപ്പോൾ ഒട്ടിച്ച ചില്ല ഉണങ്ങിപ്പോകും. അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാൻ 2-3 മാസത്തേക്ക് തൈകൾ പരിശോധിച്ചു്, അടിയിലെ തച്ചിൽനിന്നു് പൊട്ടുന്ന ചില്ലകൾ അടത്തിക്കളയണം. പിന്നീടു് ഒട്ടിനമീതെ മണ്ണിട്ടുടാം.

ഒട്ടുമാവിന് തൈകൾക്ക് വെച്ച കൊല്ലം മുതൽ 2-3 കൊല്ലത്തേക്കു വേനൽക്കാലത്തു നനയ്ക്കേണ്ടിവരും. നനച്ചാൽ തപരിതഗതിയിൽ വളർന്നുപൊങ്ങും. രണ്ടാം കൊല്ലം മുതൽ വളം ചേർക്കണം. രണ്ടാം കൊല്ലം മുതൽ തഞ്ചാനിന് 3 റാത്തൽ പിണ്ണാക്കും ഒരു റാത്തൽ മൂറിഞ്ചെറു് ഓഫ് പൊട്ടാഷും ഒരു റാത്തൽ എല്ലു പൊടിയും ചേർക്കാം. വർഷാരംഭത്തിൽ തടമെടുത്തു് മേൽപ്പറഞ്ഞ വളമിട്ടുളുക. മൂന്നാംകൊല്ലം ഇതേവളങ്ങൾ രണ്ടു മടങ്ങും, നാലാം കൊല്ലം മൂന്നു മടങ്ങും വീതം ചേർക്കാം.

വളം—ആറാംകൊല്ലം മുതൽ മാവുകൾ ഒരുവിധം നന്നായി കായിച്ചുതുടങ്ങും. പിന്നെ വളങ്ങൾ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ചെയ്യണം. ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ തൈ ഒന്നിന് 25 റാത്തൽ കുമ്മായം

അരുൺ മാസിക

വരിസംഖ്യ

ഒറ്റപ്രതിക്ക് നാലപ്പ
ഒരു വർഷത്തേക്ക് 3 രൂപാ

മാന്യേജർ, അരുൺ,
കോട്ടയം

വീതം കണക്കാക്കി തോട്ടത്തിൽ വരക്കെ വിതവി ഉഴുതുചേർക്കുക. ജൂൺ മാസത്തിൽ വിശാലമായ തടമെടുത്തു താഴെപ്പറയുന്ന വളങ്ങൾ ഇടുക.

പച്ചിലകൾ 100 റാത്തൽ
പഴയ ചാണകം 50 റാത്തൽ
അമോണിയം സൾഫേറ്റ് 4 റാത്തൽ
(ൽ)
ഇലകൾ അടിയിൽ വിരിച്ചു മീതെ ചാണകം പരത്തിയിടുക. അതിനു മീതെ അമോണിയം സൾഫേറ്റ് വിതരുക. മീതെ രണ്ടിഞ്ചു ഘനത്തിൽ മണ്ണം വിതരുക.

സെപ്റ്റംബറിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വളങ്ങളും കൂടിയിട്ട് തടം മുഴുവനും മൂടാം.

എല്ലു പൊടിയോ സൂപ്പർഫോസ് ഫൈറ്റേറ്റ് 5 റാത്തൽ
ചാരം 2 വാട്ട.
ചാരം കിട്ടുവാനില്ലെങ്കിൽ പകരം 4 റാത്തൽ മൂറിയേറ്റ് ഓഫ് പൊട്ടാഷ് ചേർക്കാം.

മാവിനുള്ള കേടുകൾ

മാംഗോ ഹോപ്പർ (Mango Hopper) എന്നൊരുതരം പ്രാണികൾ മാവിന് വളരെ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു മാപ്പിമീറ്റർ നീളമുള്ള ഈ ചെറുപ്രാണികൾ പൂക്കലകൾ കത്തി നീർക്കിച്ച് അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നു, ഇവയു

ടെ ഉപദ്രവം ധാരാളം ഉള്ളപ്പോൾ ഒരു കൊമ്പിളക്കിയാൽ ചരലുവാരീ എറിയുംപോലെ പറക്കുന്നതുകൊണ്ടും. മഴക്കാരുള്ളപ്പോൾ ഈ പ്രാണികളുടെ മൂട്ട വേഗം വിരിഞ്ഞു അസംഖ്യം പ്രാണികൾ മാവിൻപൂക്കളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ മാവു പൂക്കുന്ന സമയം മഴക്കാരു കണ്ടാൽ കർഷകർക്കു വ്യസനമായി. "മഴക്കാരുണ്ട്, മാവു പൂത്തതൊക്കെയും കരിയാനാണ്" എന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ട്.

ഇതുകൂടാതെ "മിൽഡൂ" (Mildew) എന്നൊരു രോഗവും ചിലപ്പോൾ പിടിപെട്ട് പൂക്കൾ കരിഞ്ഞുവീഴാറുണ്ട്. പൂക്കലയിയിന്മേൽ ഒന്നാമതായി വെളുത്ത പൊടി പാറിയതുപോലെ കാണാം. പിന്നെ പൂക്കലയുടെ അഗ്രം മുതൽ കരിഞ്ഞുതുടങ്ങും. "മിൽഡൂ" ഒരുതരം കുമിൾ രോഗമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു രോഗങ്ങളേയും പരിഹരിക്കുവാൻ താഴെ പറയുംപോലെ ചെയ്താൽ മതി. 20 ശതമാനം വീഴ്ചമുള്ള 1 റാത്തൽ ഡി. ഡി. ടിയും, 3 റാത്തൽ ഗന്ധകവും 30 ഗാലൻ വെള്ളത്തിൽ ചേർത്ത് സ്പ്രെയർ കൊണ്ടു മാവു പൂക്കുന്ന സമയം തളിക്കുക. അദ്വയമായി പൊടികൾ ഒരു പുരന്ന പാത്രത്തിലിട്ട് വെള്ളംതളിച്ച് നല്ലപോലെ കഴമ്പുപോലെയാക്കണം. പിന്നെ ബാക്കി വെള്ളംചേർത്തു തളിക്കണം മരുന്നുകൾ അടിയിൽ ഊറാതിരിപ്പാൻ ഒരു കോൽകൊണ്ടു ഈ കഷായത്തു ഇളക്കിക്കൊടുക്കണം.

കേളികേട്ട മാവുകൾ—പൂർവ്വ പഞ്ചാബിൽ ബർണ്ണാലയിലെ "പട്ടുകുറൻമാവ്" ലോകത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വലുതാണ്. അതിന്റെ അടിയുടെ ചുറ്റളവ് 34 അടിയാണ്. ഈ കുറുറൻമാവിന് ഒത്ത മാവോളംപോന്ന 14

PRESIDENT

TALCUM POWDER

Beautifies your Skin

An ideal Talcum powder to
suit the taste of one and all.

★

Manufacturers:

RATHOD TRADING CO.,

Sowcarpet, Madras-1

കൊമ്പുകളും ഉണ്ട്. ഈ മരത്തിന്മേൽനിന്നു 400 മനുമാങ്ങ കിട്ടുന്നുണ്ടത്രേ.

ഹൈദരാബാദിലെ വികാരബാദ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഏറ്റവും ചെറുതായ ഒരു മാവുണ്ട്. പൂർണ്ണവളർച്ച എത്തിയ ഇതിനു് സുമാർ 8 അടിയേരവും അത്രതന്നെ പരപ്പും ഉണ്ടു്. "മഹർജൂദാ" എന്ന ഈ ഇനം മാവു് സകലരും മാവുചിലുപെച്ചു ഏറ്റവും ചെറിയ ഇനമാണു്. ഇതിന്റെ മാമ്പഴം വളരെ വിശേഷമാണു്. ധാരാളം കായ്കയും ചെയ്യും. പട്ടണങ്ങളിലുള്ള ബങ്കുളാവുകൾക്കു് ചെറിയ പറമ്പുകളാണല്ലോ ഉള്ളതു്. അവിടേക്കെല്ലാം യോജിച്ചതു് ഇത്തരം ചെറിയ ഇനമാണു്.

ഒരു സസ്യത്തിന്റെ പൂഞ്ചൊടി (പുരുഷാംശം) അതേവർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട മറ്റൊരു സസ്യത്തിന്റെ പെൺപൂവിൽ (സ്ത്രീയംശത്തിൽ) ചെന്നുവീണു വിത്തു (സന്താനം) ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു പരോപദാനമെന്നും അങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്ന സന്താനത്തിനു് സങ്കര സന്താനമെന്നും ശാസ്ത്രത്തിൽ പറയുന്നു. പരോപദാനം ഇന്നുണ്ടാകുവാൻ പ്രകൃതിതന്നെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടു്. കാറ്റു് പ്രാണികൾ മുതലായവ ഒരു സസ്യത്തിന്റെ

വെങ്കിയെ മറ്റൊരു സസ്യത്തിന്റെ പൂവിൽ കൊണ്ടിടുന്നു.

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നല്ലതരം സസ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇണചേർത്തു് പൂർവ്വാധികം ഗുണമുള്ള മൃഗസന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നിണ്ടു്. പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ, മലപ്പുഷ്ടങ്ങൾ, ചെടികൾ, ധാന്യങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം ഇപ്രകാരം പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണു വരുന്നതു്.

പ്രകൃതാ ഉണ്ടാകുന്ന പരോൽപ്പാദനംമൂലം ചില വിശേഷതരം മാവുകൾ ഉത്ഭവിക്കാറുണ്ടു്. ജനങ്ങൾ അത്തരം മാവു തെരഞ്ഞെടുത്തു് പ്രത്യേകമായി ശുശ്രൂഷിച്ചു വളർത്തുന്നു. അതിന്റെ ചിലുകൾ ഒട്ടിച്ചും വരഞ്ഞും കെട്ടിയെടുത്തും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു, ബീജങ്ങൾ കൃത്രിമമായി ചേർത്തു് അതി വിശേഷമായ ചില ഇനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

മാവിൽ അൽഭുതകരവും അപൂർവ്വമായ ഇനങ്ങൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നുതെങ്ങെണ്ണത്തൊപ്പറി പറയാം "ഭീർ" ജില്ലയിൽ 'കൈജു' എന്ന സ്ഥലത്തു കാജൂർ എന്നൊരു മാവുണ്ടു്. അതിന്റെ മാമ്പഴം പഴുത്തശേഷം ഉണങ്ങിച്ചുങ്ങി വീഴാതെ കലയിൽതന്നെ നിൽക്കും. ഇതു് ഈത്തപ്പഴം (കാജൂർ) പോലെ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരിനമാണു്. പരസ്പരമുള്ളി എന്ന സ്ഥലത്തു് മറ്റൊരു മാവുണ്ടു്. ഇതിന്റെ മാങ്ങ വളരെയധികം മധുരമുള്ളതാണു്. 100 മാമ്പഴത്തിനു് 100-125 ക വരെ വില ചിട്ടുവെന്നതിൽനിന്നു് മാമ്പഴത്തിന്റെ ഗുണം ഊഹിച്ചറിയാമല്ലോ.

ഹിംസ്യം - നമ്പൂതിരിമാരുടെ സംഭാവന

കിളിമാനൂർ വിശ്വംഭരൻബി എ.

കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരിമാരുടെ മനകളിലും, തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കോയിക്കുലുകളിലും വളരെ പുരാതനകാലംമുതൽ ഏതാണ്ട് അടുത്തകാലംവരെ സർവ്വപ്രധാനമായി നിലവിലിരുന്ന ഒരുതരം കൃത്താണ് യാത്രകളി. കേരളം വാണിരുന്ന ഒരു പള്ളി ബാണപ്പെരുമാളിന്റെ സദസ്സിൽ എത്തിയ ഏതാനും ബൗദ്ധവണ്ഡിതന്മാരെ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ അടിച്ചെടുത്താൻ പഴയകാണാൻ വിഷമിച്ച ഏതാനും ബ്രാഹ്മണർ ഒരു പരദേശിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം തൃക്കാരിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ 41 ദിവസം വ്രതമിരുന്നെന്നും, 41ാംദിവസം ആറു ശാസ്ത്രിമാരായ നമ്പൂതിരിമാർ ഘോഷയാത്രയായി പെരുമാളിന്റെ സദസ്സിലെത്തി ബൗദ്ധരെ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ അടിയറ പാടിപ്പോകുന്ന സാഹിത്യചരിത്രപ്രസ്തുതമായ ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. അതിനുശേഷം ആ യാത്രയെ സൂചിപ്പിച്ച് വിജയശ്രീലാളിതരായ നമ്പൂതിരിമാർ യാത്രകളിപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിവെച്ചുവെന്നുമാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.

വളരെ ഉയർന്ന മണ്ഡലങ്ങളിൽമാത്രം വിലസിയിരുന്ന ഒരു കളിയാണ് യാത്രകളി. ഇന്നും മാവേലിക്കര, ചങ്ങനാശേരി ല

ക്ഷ്മിപുരത്തു കൊട്ടാരം തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിൽ അപൂർവ്വങ്ങളിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം ദീർഘനിശ്ചാസം വലിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു തികച്ചും ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു വിനോദമാണ്. കൊട്ടാരങ്ങളിലെ കല്യാണഘട്ടങ്ങളിൽ മുടങ്ങാതെ നടത്തിവന്നിരുന്ന ഒരു കൃത്താണിത്. ഈ കൃത്തുനടത്തുന്നതിനു് യാത്രകളി നമ്പൂതിരിമാരെ പേരോടുകൂടിയ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമുണ്ട്. അവരെ ആധ്വൻ നമ്പൂതിരിമാരും കോയിത്തമ്പുരാക്കന്മാരും തങ്ങളിൽനിന്നും അല്പം താഴ്ന്നവരായിട്ടാണ് ഇന്നും ഗണിച്ചുപോരുന്നത്. നമ്പൂതിരിയില്ലങ്ങളിലേയും കൊട്ടാരങ്ങളിലേയും ഉള്ളടകളിൽ ഒരു മതാചാരംപോലെ അവരുടെ ജീവിതവുമായി ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്ന ഒന്നായതുകൊണ്ട് ഈ കളി മറ്റു സമുദായക്കാർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും അവർണ്ണർക്ക് അത്രയൊന്നും കാണുവാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല.

ഘോഷയാത്രയും

മേളപ്പദവും

കല്യാണമുഹൂർത്തത്തിനു നാലു ദിവസംമുമ്പേ ഈ യാത്രകളി നമ്പൂതിരിമാർ ക്ഷണപ്രകാരം

അവിടെയെത്തിയിരിക്കും. കളിയും ജപവുംകഴിഞ്ഞു അന്നുസന്ധ്യയോടുകൂടി കൊട്ടാരത്തിനുമുറ്റം ഒരു ഘോഷയാത്രയുണ്ട്. അതാണ് യാത്രകളിയുടെ പ്രധാന ചടങ്ങ്. വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളും പാടി "തിത്തത്തെ" വിളിച്ചു സാവധാനം കളിക്കു സജ്ജമാക്കി ടുള്ള അരങ്ങിൽ ഘോഷയാത്ര തിരിച്ചെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും പൂഷ്പ ഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ടലങ്കരിച്ച ഒരു നിലവിളക്കും പരിസരങ്ങളിൽ കൊട്ടാരത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഘോഷയാത്രക്കാർ വന്നാലുടനെ ഏതോ ഗംഭീരങ്ങളായ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാനെന്ന ഭാവത്തിൽ സാവധാനം നിലവിളക്കിനെ സമീപിക്കുകയായി. സമീപിക്കു മാത്രമല്ല വലത്തിടുകയായി. "കഥകളി"യുടെ മേളപ്പദപോലെ ഒരു കലയുടെ കോലാഹലമായിരിക്കും കൂറു നേരത്തേയ്ക്ക്. പാട്ടും, ഗണപതിസ്തുതി, ഘടം, ഗഞ്ചിറ, കൈമണി തുടങ്ങിയ വാദ്യങ്ങളുടെ മേളം ആകപ്പോൾ ഒരു "വന്നേടം അറിയിപ്പ്" ഇതിന്റെ ഒടുവിലത്തെ ചടങ്ങാണ് "ഹാസ്വനടനം." ഈ കളിയുടെ അകെത്തുകയെന്നാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ തീർത്തുതന്നെ മറുപടി പറയാം, ഹാസ്വമെന്ന്.

ഒരുതരം "കോക്രി" കാട്ടൽ

യാത്രകളിലെ ഹാസ്യം, ഗീതത്തിലും അഭിനയത്തിലും ഉച്ചാരണത്തിലും ആശയത്തിലുമുള്ള ഒരുതരം "കോക്രി" കാട്ടലാണ്. ഏറ്റവും വികൃതവും അത്ഭുതപ്രസാദമായവ തുടങ്ങി ചിന്താസുന്ദരമായവ വരെയുള്ള ഹാസ്യങ്ങൾ ഈ യാത്രകളിനമ്പൂതിരിമാർ കോരിവിളമ്പാറുണ്ട്. ഇല്ലത്തിന്റേയോ മനയുടേയോ കൊട്ടാരത്തിന്റേയോ മതിൽക്കെട്ടിനകവും കളിക്കുടവും മാത്രമാണ് ഇക്കണ്ടലോകമെന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള അന്നത്തെ അന്തർജനങ്ങളും തമ്പുരാട്ടിമാരും മറ്റും ഇതിൽ വളരെ രസിച്ചുപോകും. അതിനുവേണ്ടി കളിക്കാർ എന്തുവേഷവും കെട്ടുകയും ചെയ്യും. കാക്കാനും കാക്കാത്തിയും, കുറവനും കുറത്തിയും, പട്ടരും നമ്പൂതിരിപ്പാടും, പരദേശി, പാമ്പാട്ടി, പാണൻ, കള്ളുകുടിയൻ, കോടേക്കി ഇങ്ങിനെ പലതും പ്രദർശിപ്പിക്കും. കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കും ഹാസ്യശിരോമണിയായ ഒരു നമ്പൂതിരി "ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പന്റെ" വേഷംകെട്ടും. കഴിയുന്നത്ര കൂടുതൽ വിഡ്ഢിത്തം പറയുക-അതാണ് ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പന്റെ ജോലി.

"പതാകയുയർത്തൽ"

യാത്രകളിലെ ഹാസ്യം അരംഭിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിച്ഛിരികളോടുകൂടിയാണ്. വിളക്കിനു മുന്നും നിരന്നവർ ഓരോരുത്തർ ഓരോജാതി ചിരി ചിരിക്കും. ഒടുവിൽ എല്ലാവരും കൂടിപ്പേർന്ന് ഇങ്ങനെ പാടും:-

"അച്ഛിരിച്ചിരി കോടാലി
ചിരി നാളെ ചിരിക്കുമ്പോൾ നല്ല
ചിരി"
ഇതാണ് യാത്രകളിലെ

ഹാസ്യ നടനത്തിന്റെ പതാകയുയർത്തൽ. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു മിശ്രഗാനമാണ്. ഓരോ നമ്പൂതിരിയും ഓരോ വൃത്തത്തിലുള്ള ഓരോ ചീര പാട്ടുവിരും പാടും. ഒരാൾ നതോന്നതയാണെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ 'പാന' പിന്നൊരാൾ ഓമനക്കുട്ടൻ - തുള്ളൽ-കേക-മഞ്ജരി-കമ്മീ ഇങ്ങനെ ഒന്നിനൊന്നു ബന്ധമില്ലാതിരിക്കും. ഒടുവിൽ എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഇങ്ങനെ ഗാനരൂപത്തിൽ പറയും.

"ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിത്തോറ്റും പാതൂ".

ഹാസ്യഗാനങ്ങൾ

അനന്തരം ഹാസ്യഗാനങ്ങൾ അരംഭിക്കും. ഓരോ ചീര പാട്ടുമ്പോഴും അതിനൊത്ത രൂപം അഭിനയിക്കും. അതാണിതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത. അതേ, അവർ ആ വകുപ്പാരംഭിക്കുകയാണ്.

"ഇണ്ടിണ്ടം കലംപാറ-
ഇർർർട്ടപ്പട്ടിശ്ശേരി-
അപ്പംകൊണ്ടെരിയുന്ന
അവില്പാരിച്ചൊരിയുന്ന

പായസം കുടിക്കുന്നതു-
പരുമൊക്കെ നടക്കുന്നതു-
നാരങ്ങ വെടിവെച്ചു-
നാത്തുന്റേറ്റ മുലപൊട്ടി-

ധിണ്ണം ധിമുധിണ്ണം
കിണറിൽപോയ" മറിഞ്ഞാൻ
പൊണ്ണൻ.

പൊണ്ണൻ കമാരനേ
പിടിച്ചുണ്ടു കയറുവാൻ
കുറുപ്പുമെന്ന്"

ഈ ഓരോ ചീരും ഓരോ നമ്പൂതിരിയും മുദ്ര കൈകൾ കാണിച്ചഭിനയിക്കുന്നതാണ് ഈ രംഗത്തിന്റെ ജീവനാഡി.

കാക്കാനും കാക്കാത്തിയും
പല മാതൃകയിലുള്ള ഹാസ്യഗാനങ്ങൾക്കുശേഷം ഓരോ വേ

ഷങ്ങൾ എടുക്കാറുണ്ട്. (Fancy dress) അതു വളരെ രസാവഹമാണ്.

കാക്കാനും കാക്കാത്തിയും കെട്ടിവന്നാൽ കാക്കൻ പറയും:-

"തവളക്കുറുങ്ങാലി ചട്ടുകാലി
ഐയ്ക്കേ
ചന്തമില്ലാതുള്ള കടവയറി"

ഇതുപാടുമ്പോൾ വയറു തള്ളിക്കടംവോലെ ഉന്തിവെച്ച് വളകാലനായിനിന്ന് വൈരൂപ്യം ഭംഗിയായി അഭിനയിക്കും. തിരിച്ചു കാക്കാത്തിയും ഇതേ ഭാഷയിലും രൂപത്തിലും മറുപടി നൽകും.

നമ്പൂതിരിയും പട്ടരും

ഇത്തരം അഭിനയങ്ങൾ പഴിവിവിധ ജാതി, മനുഷ്യരുടെ സംസ്കാരവും രൂപവും ഹാസ്യമാണി ചിത്രീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്പൂതിരിമാരാണ് ഇതഭിനയിക്കുന്നതെന്നുവെച്ച് അധികവികൃതിത്തരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താനും അവർ വിമുഖത കാണിക്കുവല്ല. "പട്ടരും നമ്പൂതിരിയും" എന്ന ഒരു ഇനം ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ഒരു "മുൻ കട്ടമക്കാരൻ" നമ്പൂതിരിയും ഒരു "പിൻകട്ടമക്കാരൻ" പട്ടരും പ്രവേശിക്കും. അവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വാഗ്സമരവും വളരെ രസാവഹമാണ്. പട്ടർക്കു സാമ്പാറിനോടും നമ്പൂതിരിയ്ക്കു പുളിശ്ശേരിയോടും മാണ് കൂടുതൽ പ്രേമം. അതിനൊക്കെ അവർ പ്രധാനമായി ഉന്നയിച്ച ബഹളം കൂടുതൽ. അതും പാട്ടിൽകൂടി, നമ്പൂതിരി:-

"പുളിശ്ശേരി പർദ്ധനശോവിന്ദ സാമ്പാറുനാശന ശോവിന്ദ".
പട്ടർ:-

"സാമ്പാറുപർദ്ധന ശോവിന്ദ പുളിശ്ശേരിനാശനശോവിന്ദ"

നമ്പൂതിരി:—

“മുൻ കടുമവർദ്ധനശോവിന
പിൻകടുമനാശനശോവിന.”

പട്ടർ:—

“പിൻകടുമവർദ്ധന ശോവിന
മുൻകടുമനാശനശോവിന”

ഇങ്ങനെപോകും തട്ടും മറ്റുതട്ടും

ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പൻ

ഈ യാത്രകളി നമ്പൂതിരിമാ
രുടെയിടയിൽ ഹാസ്യശിരോമ
ണിയായ ഒരാളുണ്ടായിരിക്കും.
സാധാരണ, അശ്വരൻ, ഹാസ്യത്തി
ന്റെ മുഴുവൻ കത്തകയും ആ
വീരനായിരിക്കും. കവരത്തിൽ
കൊള്ളാത്ത വിഡ്ഢിത്തങ്ങൾ
പൊതിച്ചു വിടുകയെന്നതാണ്
ആ വിഭാഗത്തിന്റെ മുതല. ഈ
ഹാസ്യശിരോമണിക്ക് ഒരു പ്ര
ത്യേക പേരു കാണും, ഇട്ടിക്ക
ണ്ടപ്പൻ.

“മുട്ടകുടിച്ചല്ലോ കൊലയാന
ത്തലവൻ ചത്തേ
മുട്ടിൽ കിടന്നോരു മുതുകയൻപ
റനേപോയി—

കാട്ടിൽകിടന്ന രണ്ടലിക്രിടി ക
ടലഴുതു
കാലത്തിലിളവിത്തു വിതച്ചപ്പോ
ളടയ്ക്കാ കാച്ചു
എന്നും മറ്റുമുള്ള (ഈ പദശക
ലം ഭാഷാചരിത്രത്തിലും ഉദ്ധ
രിച്ചിട്ടുണ്ട്.) പാട്ടുകൾ തട്ടിമു
ളിക്കുന്നത് ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പനാണ്.

ശ്രുഗാരരസ നിഷ്പന്നികളായ
വില ഗാനങ്ങളും ഇട്ടിക്കണ്ടപ്പൻ
തകർത്തുവിടാറുണ്ട്. പാട്ടുകമാ
ത്രമല്ല അതിനൊത്ത ചുവടുവ
ച്ചു കളിക്കുകയും ചെയ്യും.

“മാന്താൾരണ്ടമനേരം—തന്റെ
കാതയെ ഗാഢം പുണരുന്ന
കണ്ണാടിയിലെണ്ണയൊരു വണ്ണ
ത്തിരു ഗണ്ഡത്തിലു—
മുണ്ണിത്തിരുദണ്ഡത്തിലുമെണ്ണിട്ട

ലമ്പൻ—
ചിന്തിച്ച വിസ്മയമോത്താ—
ലതി

ഗർഭിണി

ഗർഭിണിയായാൽ ദുഃഖമുണ്ടാക
കഴിയുന്നത്ര സാധിക്കണം
ഇല്ലെങ്കിൽ ഗർഭസ്ഥശിശുവി
നും മാതാവിനും ദോഷം പറ്റി
യേക്കാമെന്നു ധരിക്കണം. അഹി
തങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ അവ
ൾക്ക് ആശയങ്ങളിൽ അവ കടേ
റെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണം. ഗ
ർഭിണിയെ അഞ്ചുമാസം മുതൽ
ക്കെങ്കിലും നെയ്യ് പാലും (ബ്രൂം
ഹണദ്രവ്യങ്ങൾ) ശീലിച്ചിരിക്കണം.
സാധാരണയായി ചെയ്യാവതാരുള
ളത്, ഗർഭാരംഭം മുതൽ അഞ്ചു മാ
സംവരെ വെണ്ണയും 5-ാംമാസം മു

തമ്ബമെന്നല്ലാതെകിംവാ.

പുമെത്തയിലാ ചിത്തജനാമൊ
ത്ത ചകോരാക്ഷിയെ
പ്രേമത്തെടുമാമുത്തിന് വാമു

ത്തൊട്ടുകുടി—

മെല്ലെച്ചരിച്ചു കിടത്തി—കര

പല്ലവം കൊണ്ടുണ്ടെച്ചു

മല്ലീസുമതല്ലൽപെട്ടുമില്ലാതിര

പല്ലിൻമുന—

ചൊല്ലേറിനമല്ലായുധനല്ലാസ

മൊടപ്പോൾ

മുണ്ടിണതമ്മിലമർത്തിയിട്ട—

ത്തണ്ടാർമിഴിയെയുണർത്തി

ആരോമലമാരിൻപരിഹീരായുധ

യായോരവ—

രൂരുകുളിലോരോവിധചാരുകുളി

യാടി.

ആഹ്ലാസചെയ്തോരുലിലാവിധം

എങ്ങിനെയിന്നു കഥിച്ചു

ഇതൊന്നിനോട്ടത്തിൽ വെറും

ശ്രുഗാരലഹരിയാണെന്നു തോ

ന്നുമെങ്കിലും ഒന്നുകൂടി ചുഴിഞ്ഞു

നോക്കിയാൽ ഹാസ്യത്തിൽ അലി

ഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാ

ണാം. അതായിരിക്കും ഇതു യാ

ത്രകളിലെ ആധുനിക ഹാ

സ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്നത്.

വായിച്ചില്ലേ?

വല്ലച്ചിറ മാധവന്റെ പുതിയ
പുസ്തകം

“ഡാഫർ”

(ലൈംഗികകഥകൾ)

വില. 1. ക. 25 കോപ്പികളിൽ
അധികം എടുക്കുന്നവർക്ക് 25%
കമ്മീഷൻ നൽകപ്പെടും.

നേരിട്ടെഴുതുക—

Vallachira Madhavan,
P. O. Vallachira,
(via) Cherpu, (T. C. S.)

തൽ 9-ാംമാസം വരെ വിഭാജ്യമാ
പ്പുതവും 9-ാംമാസത്തിൽ സൂക്ഷ
മാരപ്പുതവും 10-ാംമാസത്തിൽ
പ്രസവം വരെ സംവപ്രസൂതിപ്പു
തവും കൊടുക്കുകയാണ്. 5-ാം
മാസം മുതൽ പ്രസവംവരെ വൈ
കുന്നേരം അഗസ്ത്യരസായനവും
മുടങ്ങാതെ ശീലിക്കേണ്ടത് അത്യാ
വശ്യമാണ്. മറ്റുത്തിൽ Albu
min ഇല്ലാതിരിപ്പാനും, ഗ്ലാസം
മുട്ടൽ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനും ബ്രൂംഫ
ണ്ണംകൊണ്ട് കുടിക്കൂ. അധികം
പുഷ്ടിയില്ലാതിരിപ്പാനും, വാതാ
നലോമം വരുത്തി ശോധന ക്ര
മപ്പെടുത്തുവാനും, ക്ഷീണം കൂടാ
തിരിപ്പാനും, പ്രസവം എളുപ്പത്തി
ൽ കഴിയുവാനും ഇതു സഹായി
ക്കുന്നതാണെന്ന് വ്യഭവൈദ്യന്മാ
ർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പ്രസവം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഗർഭ
പാത്രം മുരട്ടുവാൻ. Ergot
കൊടുക്കുകയാണല്ലോ ഇന്നു ഡോ
ക്ടർമാർ ചെയ്തു പോരുന്നത്.

ഇത് അധികദിവസം ഉപയേ
ഗിച്ചാൽ സൂന്യം കുറഞ്ഞുപോക
ുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്.
മുമ്പ് 10 ദിവസം കൊടുത്തിര
ുന്നത് ഇന്നത്തെ ഡോക്ടർമാർ
ഒന്നോ രണ്ടോ ഡോസ് കൊണ്ട്
അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ത.

**A Family Box of Homoeo
Medicine and a Book
in Malayalam.**

പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്ക് കല്പാലതം പോലെ ഫലിക്കുന്ന ഹോമിയോ സിദ്ധൗഷധങ്ങൾ അടങ്ങിയ കുടുംബവേദകവും സേവിക്കേണ്ട രീതികളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന രോഗനിവാരണ സഹായി എന്ന ചെറുപുസ്തകവും കൂടി വില രൂപാപത്തുമാത്രം (രൂപാൽ ചിലവുപുറമേ) ഓരോപെട്ടി ഇന്നുതന്നെ വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുക.

**Apply to—The Reliabbe
Homoeo Stores**

തിരുനകര മൈതാനത്തിനു വടക്കുവശം കോട്ടയം.

യോപായം കണ്ടായത്തിൽ ശക്തരേയ്ക്ക് 8 ദിവസം കഴിക്കുകയും പിന്നെ ക്രമേണ ഇന്ദ്രകാന്ത ഛേദം വിദാർഭാദീഛേദം ഇവ ശീലിക്കുകയാണ്. പഴയ സൂതകാചികിത്സ. ഈ ചികിത്സ 45 ദിവസം വരെ ചെയ്താൽ സ്ത്രീയുടെ ആരോഗ്യം പൂർവാധികം മെച്ചപ്പെട്ടു കാണാറുണ്ട്. ധാരാളം സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടാവുകനിമിത്തം കുടിയുടെ ആരോഗ്യവും നന്നായി വരും. പ്രസവ ചികിത്സ ശരിയായില്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീയുടെ ആരോഗ്യം പാടേ നശിക്കുകയും അവർക്ക് പലവിധ രോഗങ്ങൾ വന്നു കൂടുകയും ചെയ്യും. പ്രസവം കഴിഞ്ഞു 10 ദിവസമായാൽ ആതുവത്രിയിൽ നിന്നു വീട്ടിൽ വന്നു വീട്ടുജോലികൾ തുടങ്ങുന്ന പട്ടണ സ്ത്രീകളുടെ സമ്പ്രദായം ഒട്ടും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

(ധന്യന്തരി)

രൂപവും ഭാവവും

പാപ്പനംകോട്ടു പ്രഭാകരൻ

വേദനതിങ്ങിനിറഞ്ഞൊരൈൻ ജീവിത വേദിയിൽ നൂതന നൃത്തകുടമങ്ങളാൽ മോടിപിടിപ്പിക്കുവാനെന്റെ ചേതന മോഹിച്ച മോഹിച്ച വിരൂപിച്ച് വേ, വിസ്ഫുര സംഫുല്ല വൈകാരികോജപല വിദ്യുല്ലതികകൾ വെട്ടിത്തിളങ്ങവേ, ഉർതൃഷ്ണത്തേജകോദ്യുക്തമായിട്ടു മുഖ്യത സർഗ്ഗസംശക്തിയെത്തിടവേ, പ്രേമോഷ്ഠമള പ്രദാസാനുസങ്കേതമേ ജീമൂതരാജികൾ ഗുസ്മാക്ഷിഭൂതം സമ്പുഷ്ട സന്തുഷ്ട സമ്പത്തു പങ്കിട്ടൊരൻപാർന്നൊ രോമന സ്വപ്നമായെത്തി നീ!

നീണ്ടുചുരുണ്ടു നിഖിരീസമായവാർ— കൂന്തൽ പിറകിലായ് പിന്നിവെച്ചിട്ടരിൽ സാരജ ശബള സ്മരജ സങ്കല സ്മനമാലയാലലംകൃതമാക്കി നീ! സ്വപ്നനീലാംബര വീഥിയിലുച്ചയ്ക്കു കൊച്ചുമേലുത്തുണ്ടിഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്നപോൽ തികൾപ്പൊളിക്കൊത്ത വാരൊളിത്തുനെറ്റി തിണ്ണം-മറയ്ക്കാനുളകും തുനിയവേ, ശാമള ശൈവല സങ്കീർണ്ണവാപിയിൽ ശ്രീമയത്താമരപ്പൂവിടരുമ്പോൽ ചുണ്ടത്തു മന്ദസ്മിതത്തിന്റെ മാരീവിൽ ചെണ്ടിട്ടു ചെണ്ടിട്ടു ശോഭകൂട്ടിടവേ, അംഗുലിയൊന്നങ്ങു തന്ത്രിയിൽ തട്ടിയാൽ സംഗീത ധാര ചൊരിയും വിപഞ്ചിപ്പോൽ മന്ദാനസത്തിൻ വികാര തന്തുക്കളിൽ നിന്മഞ്ജുകൈവിരൽത്തുമ്പൊന്നനക്കവേ, നിർവ്വാണഗാനസ്രവണിപ്രവാഹത്തി— ലുർവിയും വിസ്ഫുരച്ചാമഗ്ദനായ് സഖി— കൂന്തനം ചെയ്യുന്ന സ്പ്രേതസിനികളിൽ മന്ദം ശ്രവിച്ചു നാം പ്രേമനിമിത്തം!!— മഞ്ജുള നീലനികഞ്ജുത്തിലഞ്ചിത ചഞ്ചരീകങ്ങൾ മുരണ്ടു, മൽചിത്തവും!!

വർണ്ണിച്ചു പാടി നിന്നംഗങ്ങളോരോന്നു മൊന്നൊഴിയായതെലങ്കാരപ്പൂവ്കം എങ്കിലും നിന്നിലെ നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പമസ്ഫുടമന്യകാരാവൃതം, നിന്നിലെ നിന്നെയൊന്നാവിഷ്കരിക്കുവാൻ മന്നിലെൻ സിദ്ധികളുറ്റശ്രമിക്കുവാൻ!!

1955 ജൂലായ് മാസത്തിൽ

കേരളത്തിലെ മുഖ്യകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രദർശനം
ആരംഭിക്കുന്നു

നിരവധി ലക്ഷം രൂപാ ചിലവിട്ട് വിലയേറിയ ഞരമ്പുകളിൽ നിർമ്മിച്ച
ഈ വർഷത്തെ മെച്ചമേറിയ കലാസൃഷ്ടി

R. R. പിക്ചേഴ്സ്

ഗുലബക്കാരലി

(തമിഴ്)

എം. ജി. രാമചന്ദ്രൻ
തങ്കവേലു
കരുണാനിധി
ചന്ദ്രബാബു
Etc., Etc.

ജി. വരലക്ഷ്മി
റാ. ആർ.
രാജകുമാരി
ഈ. വി. സരോജ
Etc., Etc.

For Kerala:

CENTRAL PICTURES, KOTTAYAM & ERNAKULAM.

1-7-'55 മുതൽ കേരളത്തിലെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ
പ്രതീക്ഷിപ്പിൻ

വിദ്യാവതി

കല്യാണകുമാർ

ഗണപതിഭട്ട്

ശാരദാബാർ

മുതലായവർ അഭിനയിച്ചു

ജയരാജ് ഫിലിംസ്

മനോരമം

(തമിഴ്)

A FILMCO RELEASE